

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Vážení čtenáři,

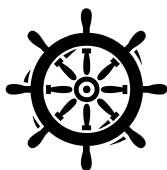
hned druhému letošnímu číslu Třeskana se podařilo přesně to, čeho se obává každý šéfredaktor (natož jak amatérský), totiž nabrat parádní skluz. A to navzdory všem novoročním předsevzetím. Mohl bych sice dlouze vysvětlovat, jak k tomu došlo, ale ušetřím Vás toho. Jednak na Vás čeká toto parádní číslo (rozsahem spíše dvojčíslo) a kromě toho - ten skluz rychle doženeme.

Den sesterství, který jsme díky skluzu „prošvihli“, připomínám alespoň jeho mezinárodním logem. Snad jste 22. února rozjímali i bez připomínky.

Jaro buší na dveře, ta kalamita posledních dní je jistě již jen poslední křeč odcházející zimy. Takže nezapomeňte zařadit do programu nějakou „jarní akci“. Pár dní na to ještě o velikonočních vyprávěním děvčatům kožíšky - no a pak to vypukne naplno! O čem mluvím, poznáte, až si přečtete následující stránky. Počínaje dubnem je to termín na termínu, akce na akci. Nechci sýčkovat, ale při pohledu na kalendář bych skoro řekl, že se zastavíme až po táboře... Takže na závěr Vám přeji „dobrý jarní vítr do plachet“

Jessie

Středisková rada

Středisková rada jednala v uplynulém období dvakrát - 20. února a 14. března. Přehled informací z jednání:

Registrace:

- ♦ řádně vyplněné seznamy členů (nová reg. čísla!) a vybrané příspěvky odevdají vedoucí oddílů Dáše nejpozději **do soboty 22. března**
- ♦ výše poplatků: členové do 18 let 80 Kč, nepracující 80 Kč a pracující 100 Kč
- ♦ doplněné evidenční údaje členů (počítáčové sjetiny) rovněž co nejrychleji odevdat Dáše

Tábory

- ♦ připraveny přihlášky a dopisy rodičům
- ♦ stanoveny **účastnické poplatky** za tábor (konečná verze): registrované děti 800 Kč, účastníci tábora (registrovaní) bez čekatelské zkoušky 600 Kč, s čekatelskou zkouškou 400 Kč, s vůdcovskou zkouškou nebo lesní školou 0 Kč, nečlenové střediska (neregistrovaní) 1175 Kč. Pozn.: částka 600 Kč je výjimkou platnou pouze pro tento rok; poplatky se týkají i všech táborových činovníků s výjimkou externího zdravotníka, který je od poplatku osvobozen.

♦ obsazení táborů

starší: vedoucí tábora Darzi, zástupce Maurenc, zdravotník (externí, v jednání), hospodář Lenka, kuchař Karel, dále Jessie, Tarzan, Koláři, David, Aleš, Jirka Šmeral, Eliška, Zuzka, Darzinka, Hanka Schr., Jirka Nečas

mladší: vedoucí tábora Demi, zástupce Dáša, zdravotník Iva, hospodář (?), kuchař kolektivní, dále Eva Vedmochová, Eva Kubínová, Madla, Efka, Verča, Hanka O., Šárka, Aleš, Xanda, David, Aladin (1/2)

- ♦ stále je v jednání využití Kvíčalky mezi táborem mladších a OSTENem
- ♦ povolení k vjezdu jsou ještě v jednání
- ♦ prodejna Horských nabízí sušené polotovary vhodné pro táborovou kuchyni

Jarní práce na Baráku:

- Kamzíci: oprava plotu (sloupky)
- vlčata: okolí Baráku
- Myšky: záhonky
- skautky: umytí oken
- Muchomůrky: vnitřní úklid
- Ostřížci: spálení odpadu (zbytek do kontejneru)

Inventura provedených prací na příští radě.

Plavání

Na minulém plavání 11. března byla jen minimální účast, a to ještě pouze rádci a vedoucí! Pokud by se situace měla opakovat, bude plavání jako neefektivní zrušeno. Příští termín **Út 25. března v 16.00** v bazénu II. ZŠ.

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEX, PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K.Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka Navrátilovi, J.K.Tyla 5. Redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Toto číslo vyšlo 19.3.1997.

58

Svojsíkův závod 1997

- ♦ 1. května střediskové kolo (Závodistiště, organizují R&R pod vedením vých. zprav.)
- ♦ okresní kolo 17. května, pořádá naše středisko na Kvíčalce
- ♦ oblastní kolo 31. května, Pardubice

Karneval

- ♦ konečně padlo definitivní slovo, takže dětský karneval bude **v neděli 13. dubna v 14:00 v Muzeu**
- ♦ organizuje DK, odpovídá vých. zpravodajka, nutno upřesnit s pracovníky kulturních služeb detaily (předběžně domluveno pouze zapůjčení prostor)
- ♦ **nebude** se vybírat vstupné, náklady na tombole aj. povoleno čerpat ze střediskových prostředků do max. výše 1.000 Kč

Různé:

- ♦ středisková knihovnička byla doplněna o nové tituly (Prameny, příručky, programy pro nejmladší...)
- ♦ proběhla revize hospodaření střediska revizní komisí ORJ (v pořádku)
- ♦ středisko požádalo o dotaci 10 tisíc Kč na údržbu kluboven (vymalování a nátěry oken na Baráku), která proběhne o prázdninách
- ♦ SR schválila předložené vyúčtování Třeskan párty (cca 200 Kč do plusu), náklady na odměny pro soutěž ve střelbě 500 Kč, náklady na nutné opravy v celkové výši 2.818,20 Kč, provozní režii 1024 Kč, nákup kytice na pohřeb Mileny Endlové, nákup filmu na propagaci (Třeskan párty, soutěž ve střelbě)
- ♦ noclehy na Baráku hlásit Demimu, lze si také půjčit klíče od vaříče a varné konvice
- ♦ středisková rada nepovolila poskytnutí adres mladších členů střediska TDC Junáka za účelem adresného zaslání propagačního (náborového) čísla Skauta -Junáka a navrhuje řešit problém cestou tiskového zpravodaje
- ♦ oblastní zpravodaj pro lesní školy Miloš Mecner se vzdal funkce z důvodu stáří
- ♦ jsou volná místa v LŠ pro vůdce R&R
- ♦ případnou účast na FÉNIXu mají dle rozhodnutí ORJ řešit střediska samostatně
- ♦ ORJ doporučuje seznámit se s akcí Bezpečný skauting (Skauting č. 5)

- ♦ 25. - 27. dubna se koná v prostorách STŠ MO M.T. (bývalé VGJŽ) akce Blízká setkání R&R svitavského okresu
- ♦ setkání vedoucích DK - 12. dubna, Hradec Králové, 09.15 - 14.00, jednota Slávie ve Švendové ulici) - zájem o účast nahlásit urychleně Evě Vedmochové, tel. 0462 - 6778 (byt), 352 348 (zaměst.)
- ♦ Ústředí rozhodlo o konání celostátního setkání oldskautů v Moravské Třebové 14. - 16. listopadu. Akce se bude konat za velmi výhodných podmínek v areálu STŠ MO a zřejmě se budeme podílet na organizaci a pořadatelském zabezpečení akce. Jako protislužbu žádá vedení školy naši účast na setkání legionářů (červen, DK, Eva Kubínová, R&R) a při slavnostním aktu k výročí založení republiky v říjnu (Jessie, zájemci).
- ♦ nabídka barevných papírů - 200 ks za 80 Kč (Svitavy, detaily br. Datinský)

Účast na radách:

- ♦ 20. února: Demi, Jessie, Darzi, Aladin, Vojta, Eva K., Maurenc, Iva, Jirka Šmeral
- ♦ 14. března: Demi, Jessie, Darzinka, Jára, Jirka Šmeral, Jirka Nečas, Eva K., Vojta, Xanda, Johan, Eva Vedmochová

Kalendář akcí R&R

29. - 30. března: Sedm statečných
 12. duben: Vandr skrz Malé Hané
 13. duben: Karneval (14:00, Muzeum)
 18. duben: Country bál (Polička)
 25. - 27. duben: Blízka setkání (M.T.)
 9. - 11. květen: Setkání strašidel záporného charakteru
 1. květen: Svojsíkův závod
 17. květen: okresní kolo Svoj. závodu
 ? květen: Vasil Actione II.
 24. květen: Rafting Třebůvka
 14. červen: Cross Country
 ? červen bungee jump - hromadný seskok R&R

Nejspíš jste nepřehlédli velkou nástěnku, na níž je krásně přehledně vypsán seznam všech akcí, které se mají uskutečnit v příštích měsících. Její autor Tarzan počítal i s možností, že ne každý se dostane na Barák tak často, jak by potřeboval, a proto se Vám dostává tento seznam i prostřednictvím našeho časopisu (i když maličko ochuzen o obrázky, které by se do Třeskanu nevešly).

Darzinka

Volby do střediskové rady

Volby se konaly 31. ledna 1997 v 18 hod. na Baráku. Voleb se zúčastnilo 14 oprávněných voličů (12 přímo, 2 prostřednictvím plné moci), tj. 67% účast. Volby řídila volební komise vedená Vojtou.

Výsledky:

Vedoucí střediska:

Demi	13 hlasů	92,9%
Darzi	1	7,1%

Výchovná zpravodajka DK:

Maurenc	11	78,6%
Dáša	3	21,4%

Výchovný zpravodaj ChK:

Jessie	9	64,3%
Aladin	5	35,7%

Revizní komise:

Darzi	13	92,9%
Aladin	13	92,9%
Dáša	10	71,4%
Eva Kub.	4	28,6%
Jára	2	14,3%

Následující dva roky bude tedy SR pracovat ve složení:

Volené funkce:

Vedoucí střediska: Karel Šnobl
 Vých. zprav. DK: Eva Maulerová
 Vých. zprav. ChK: Ing. Pavel Navrátil
 Revizní komise: Lubomír Grepl
 Vladislav Holešovský
 dr. Dagmar Štěpánková

Jmenované funkce:

Hospodář: Lenka Navrátilová
 Tajemník: dr. Dagmar Štěpánková
 Tiskový zpravodaj: Ing. Pavel Navrátil
 Zdravotník: MUDr. Iva Bisová
 Eva Vedmochová

Účast na volbách:

Demi, Iva Bisová, Eva Vedmochová, Eva Kubínová, Dáša Štěpánková, Maurenc, Darzi, Vojta, Aladin, Jára, Jirka Šmeral a Jessie (+ hosté).

Jessie

Volební sněm ORJ

27. února 1997, Svitavy

Okresní sněm byl zahájen minutou ticha - 19. února zemřel bývalý starosta Junáka br. **Jarmil Burghauser - Jumbo**.

Hodnocení předsedy ORJ - br. Petrás

- ☞ pravidelná zasedání ORJ 1x za měsíc + 3 výjezdni zasedání (otevřená)
- ☞ nárůst požadavků z Ústředí zvyšuje nároky na ORJ
- ☞ poděkování členům ORJ za dobrou práci v uplynulém období

Hodnocení VZChK - br. Šnobl

- ☞ v roce 1995 rádcovský kurs - 53 účastníků (27 chlapců), čekatelů kurs - 44 účastníků (25 chlapců)
- ☞ v roce 1996 čekatelů kurs - 33 účastníků (17 chlapců) + brigáda v lese, čekatelů zkoušky 33 účastníků (17 chlapců)
- ☞ v letech 1995-96 - vůdcovské zkoušky 10 bratrů
- ☞ poděkování br. Mrholíkovi za organizační spolupráci, středisku Jevíčko za Blízká setkání a stř. Brněnec za akce
- ☞ další pokrok v organizaci táborů, zapojení mladých vedoucích, dobrý ohlas tábora R&R v M. Třebové (umožnit mladým další využití mimo celoroční práci)

Hodnocení VZDK - ses. Eva Vedmochová

- ☞ dobrá spolupráce s ChK, ale trošku se zmenšil podíl DK na společných akcích
- ☞ doporučení účasti na letošních Lesních kursech
- ☞ zvýšila se celková úroveň rádců a vedoucích, smazaly se rozdíly mezi středisky
- ☞ poděkování všem za činnost ve prospěch skautingu

Pokyny k registraci

- ☞ zpracovat přesně dle obdržených pokynů a odevzdat do konce března okr. organ. zpravodaji
- ☞ přidělena registrační čísla klubům oldskautů v rámci okresu (M. Třebová 142)
- ☞ odvod na Ústředí činí 50 Kč a pro ORJ 20 Kč

Zpráva hospodářky ORJ - ses. Bednářová (orientační, zaokrouhlené údaje)

- ☞ příjmy ORJ v r. 1996: dotace 214 tisíc, registrace 52 tisíc
- ☞ výdaje ORJ v r. 1996: rozděleno střediskům 206 tisíc, odvod Ústředí 37 tisíc, organizace závodů 1300 Kč, organizace kursů a zkoušek 7 tisíc, provozní režie 8 tisíc, ... - celkem 265 tisíc
- ☞ zůstatek cca 21 tisíc

Volby nové ORJ

- ☞ volba návrhové a volební komise (předseda br. Datinský)

- ☞ výsledky prezentace: 34 přítomných (z toho 3 hosté), 2 plné moci => 33 platných hlasů
- ☞ přečtena kandidátní listina, br. Šnobl se vzdal kandidatury na předsedu ORJ
- ☞ odhlasován veřejný způsob volby (jednomyslně)

Výsledky voleb

Funkce	Jméno	Středisk.	PRO	PROTI	ZDRŽELO SE
předseda	br. Vaňous	Cer.	32	-	1
místopředseda	ses. Petrášová	Pol.	31	-	2
vých. zprav. ChK	br. Šnobl	M.T.	29	1	3
vých. zprav. DK	ses. Vedmochová	M.T.	32	-	1
zprav. OS	br. Petrás	Pol.	29	2	2
revizní komise	br. Klein	společně	33	-	-
	br. Svoboda				
	ses. Postlová				

Jmenované funkce		
tajemník	br. Navrátil	M.T.
hospodář	pí Nováková	Li
zdravotník	ses. Bisová	M.T.
zahranič. zpravod.	ses. Leníčková	Li
tiskový zpravodaj	ses. Greplová	M.T.
duchovní zprav.	br. Žilka	SY
techn. zpravodaj	bude jmenován dodatečně	

Z diskuse:

- ☞ poděkování nového předsedy ORJ br. Vaňouse dosavadnímu předsedovi br. Petrášovi a hospodářce ses. Bednářové za dobrou a obětavou práci
- ☞ informace zahraniční zpravodajky o připravovaných akcích
- ☞ informace o vydávaných střediskových časopisech - br. Šnobl
- ☞ uvažuje se o dodatečném termínu pro čekatelů zkoušky (zjistit zájem ve střediscích) - br. Šnobl
- ☞ účast našeho okresu na FENIXu (pokus o vytvoření alespoň společné delegace vyzněl naprázdno) - br. Nožka
- ☞ termíny LŠ a L. kursů, setkání DK v Hradci Králové 12. dubna - ses. Vedmochová
- ☞ akce Zažiháme světýlko v rámci okresu (zjistit zájem ve střediscích) - br. Nožka a spol.
- ☞ brigáda ve Svojanově (pálení klestí) 7. - 9. března, ubytování ve škole

Účast z našeho střediska: Demi, Eva Vedmochová, Maurenc, Johan, Jessie, Darzinka a Jirka Šmeral.

Právě vyšlo...

Dlouho očekávané nové stezky světlušek a vlčat. Stezka vlčat je jen mírně pozměněna oproti té poslední, žluté (nový slib ap.), autorky té světluščí se jí viditelně dost inspirovaly :-). Stezky jsou v prodeji jak v TDC, tak i ve skautských prodejnách. Obě stezky stojí 4,50 Kč/ks.

Diplomy

Byly také natištěny diplomy za stupně, odborky (stejný pro všechny), Tři Orlí pera a všechny variace na toto téma pro ostatní věkové skupiny. Stojí 1.50 Kč.

Arči

Z došlé pošty...

Odborky na Internetu

Na přelomu ledna a února se v junácké konferenci na Internetu rozprúdila zajímavá diskuse na téma ODBORKY. Několik vybraných příspěvků Vám předkládám k posouzení.

Jessie

Nazdar všichni !!

Rád bych slyšel váš názor na povinnost odpárat získané odborky při jmenování činovníkem (zástupce vůdce a vyš.) a omezení získání odborky až po 14tém roce věku.

Několikrát jsem rozjel debatu s brášky ve středisku. Můj názor je následující:

U každého skautika by měla být poznat jeho odbornost. Potkám-li skautika, zjistím letmým pohledem na pravý rukáv, co je odbornostně zač. Je sice pravda, že mnoho skautů si splní 1. stupeň (podmínku pro získávání odborek) téměř až ve 14ti letech, ale jsou i tací, kteří mají 1. stupeň splněn již krátce po slibu. Pro mladší bych věkové omezení zrušil a odborky bych zjednodušil, a tak umožnil jejich splnění. Tyto odborky by byly např. zeleně orámované. Roveři by pak pokračovali ve svém oboru splněním těžší "mistrovské" odborné zkoušky. Tyto odborky by byli orámované červeně. Tím bude odbornost v oboru stále růst. Jednotná odborka by zastavila motivaci růstu odborných znalostí.

K nošení odborek u činovníků:

Činovník by měl být příkladem pro své svěřence. Proto kdyby nosil na kroji svou

odbornost, motivoval by ke splnění odborek (každý se chce pochlubit svou odborností). Budete-li chtít pohovořit na toto téma, budu rád. Díky moc.

Tomáš Poky POKORNÝ - Elektron (PO-KORNYS@FENIX.ZCU.CZ)

Ahoj všichni!

Toho času se již sice necítím být vedoucím v pravém slova smyslu.

"Vedu" totiž to, čemu se říká roveři. Teda oni spíše vedou sami a já s nimi "kamarádím".

Když se u nás v oddíle něco plnilo, tak reálně to splnit bylo pouze v rámci jednoho tábora. Přes rok na tuhle "práci" málo kdy zbyl čas. Výjimkou byly akorát naše 2 stupně, ale i u nich, pokud se jejich splnění nemělo stát formalitou, bylo nejlepší je plnit na táborech. Na svém kroji toho mám mizivě, a i to se snažím omezit. Pokud kroj má vypadat pěkně a hlavně být použitelný i na nošení (!), tak by neměl vypadat jako putzle.

Já osobně jsem proti plnění formálních zkoušek, za odpovídající považuji ty, které si oddíl vybuduje, třeba na základě "odborek", sám, dotvoří si pravidla podle svých možností a na SVĚ zkoušky je hrdý. Jestli jde o "rozlišení odbornosti" skautů, tak já dobré lidi od špatných nerozlišuji podle visačky a vůbec ne podle toho, jestli je někdo skaut. Mne taky asi často nerozeznáte od "normálních lidí". Neberte to tragicky!

Tomáš Souček zvaný Sýc (XSOU-CEK@control.felk.cvut.cz)

Ahoj všichni závislí na internetu !

(to je jen prosté vymezení skupiny, která to bude číst, žádná urážka)

Jakožto rover musím (no nemusím, ale přesto) souhlasit se Sýcem. Je proto několik důvodů, které Sýc dostatečně rozvedl. Navíc odborka na rukávu je (alespoň z mých zkušeností) často dost zavádějící informace, kterou je nutno číst zároveň s identifikací oddílu, ve kterém byla udělena. Problém je v tom, že ani tak to člověku moc neřekne, pokud ten který oddíl nezná. A z hlediska užitečnosti kroje je vždycky nejlepší mít toho na kroji co nejméně. (Velká část lidí i tak považuje nošení kroje za alibismus).

Jiná situace je však v oddílech s menšími dětmi, kde je velice důležitý prvek osobního příkladu, až nedosažitelného ideálu (ovšem ne za cenu odcizení, vždy musí být možnost vůdce alespoň v něčem překonat!). Tam, pokud oddíl nějakými odbornými zkouškami skutečně žije, je věc možnosti viditelného nošení označení odbornosti na čestném místě více než žádoucí a motivující. Pro takovou možnost bych byl dokonce i pokud by se nejednalo o standardní odborky (vzhledem k "autoritě" krojového předpisu...). Ostatně, každému oddílu vyhovuje trochu jiná modifikace, standardizované odborky by nikdy neměly být definitivem. A je daleko snazší být hrdý na vlastní oddílovou

"odborku", než na odborku z "nějakého Ústředí", ke které bude většina dětí vždy cítit spíše nedůvěru). Nebo, plní-li se odborky především na táborech, alespoň na táborovém slavnostním oblečení, není-li jim pouze kroj. No a pokud chcete děti k něčemu takovému motivovat, tak není nic účinnějšího než osobní příklad. Ale i tak je lepší nechat si na kroji jen minimum odborek (1 - 2). Jednak kroj vypadá daleko lépe, jednak i z hlediska motivace je to daleko lepší, když děti ví, že i vůdce je taky jenom člověk.

No asi bych toho už měl nechat. Doufám, že to není úplně od věci. Píšu to v takovém zvláštním stavu odtaženosti od reality, tak mi promiňte tu nekonkrétnost. Konkrétní příklady si k tomu prosím domyslete sami. Je to můj názor, možná vyjádřený až moc zevrubně. Tak žijte blaze.

Martin Potužník - Bidlo (martin.potuznik@st.mff.cuni.cz)

S předchozím názorem na odborky plně souhlasím, ale zajímalo by mě, proč by děti měly cítit k ústředí nedůvěru. Nebo spíše proč vlastně na ně přenášíme (či vkládáme jim do úst) naše názory.

Zdenny (sikud@fce.vutbr.cz)

Re: O odborkách

Pro mladší bych věkové omezení zrušil a odborky bych zjednodušil, a tak umožnil jejich splnění. Tyto odborky by byly např. zeleně orámované. Roveři by pak pokračovali ve svém oboru splněním těžší "mistrovské" odborné zkoušky. Tyto odborky by byli orámované červeně. Tím bude odbornost v oboru stále růst. Jednotná odborka by zastavila motivaci růstu odborných znalostí.

Takto dvoustupňově se připravují nové odborky...

K nošení odborek u činovníků:

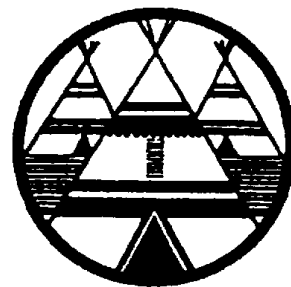
Činovník by měl být příkladem pro své svěřence.

Naprostý souhlas.

Proto kdyby nosil na kroji svou odbornost, motivoval by ke splnění odborek (každý se chce pochlubit svou odborností).

Obávám se, že nošením odborek činovník dokazuje pouze to (pokud něco že někdy v minulosti něco dělal. Už jsem taky viděl vůdce, který se "chlubil" odborkou školního prospěchu získanou před x lety... Podle mě je důležitější, aby vůdce něco DĚLAL teď i v budoucnosti (např. jezdil na Poradní skály, kurzy, dělal zkoušky, ať už k těm současným mám výhrady atd.). Nošení odborek, pro které je vůdce instruktorem, je diskutabilní a já bych to nedělal.

Howg Arcí (bobo@junak.anet.cz)

7. pražská lesní škola

Elektronická pošta, 8. únor 1997

Základní informace:

Tato škola bude po zkušenostech z minulých let rozdělena do 4 weekendových SETKÁNÍ a týdenního letního TÁBORA. Hlavním "sloupem" programu bude poznávání přírody a ekologická výchova, účastníci se spolu s naší zálesáckou družinou instruktorů pod vedením Mirko Vosátky - Grizzlyho projdou naší přírodou v jejich nejkrásnějších koutech ve všech čtyřech ročních obdobích.

Součástí putování je ovšem táboření od praktik pravěkých lovců, kteří rozdělávají čistý oheň třením nebo křesáním a vaří bez nádob (vede Hombe Mamut Tintěra) přes klasické skautské a woodcrafterské postupy až po zcela moderní techniky. Třetí oblastí jsou problémy sebepoznání a sebevzdělání skautského vůdce - to znamená psychologie, pedagogika a metodické postupy potřebné při vedení oddílů, smeček i kmenů (Václav Břicháček - Gigant, Zdeněk Šandera - Shark a další)

Podmínky přijetí:

- věk nejméně 18 let
- vůdcovská zkouška složená nejpozději v roce konání LS
- vedení nebo spoluvedení nejméně 2 letních táborů oddílu
- doporučení vůdce střediska, výchovného zpravodaje ORJ a oblastního zpravodaje lesních škol

Kdy a kde (termíny PLS)

Jarní SEZNAMOVACÍ setkání 18.- 20.4. Červený Hrádek

Letní setkání "Kvetoucí země" 13.- 15.6. České Středohoří

Letní tábor 7.PLS A.B. Svojsíka 15.- 24.8. Měsíční údolí u Vlašimi

Podzimní setkání "Příroda usíná" 17. - 19.10. Železné hory (návrh)

Zimní setkání "Ve skalách" 12.- 14.12. Adršpach (návrh)

PŘIHLÁŠKY zasílat na adresu vůdce školy co nejdříve - nejpozději do 31.března 1997

Vůdce PLS

Ing. Kamil Budera

Dědinova 2008/13

148 00 Praha 4

tel. byt 02/7934030

Jubileia

Břežňákům se omlouvám, pokud na ně kamarádi díky neinformovanosti zapomněli; všem oslavencům vše nejlepší k narozeninám!

02.03.	Stejskal Jan	17 let	1.oddíl
03.03.	Mlčoch Petr	12 let	2.oddíl
05.03.	Steffanová Šárka	15 let	6.oddíl
07.03.	Matoušková Romana	17 let	5.oddíl
07.03.	Bis Aleš	18 let	2.oddíl
08.03.	Chlupová Jana	10 let	5.oddíl
08.03.	Sedílková Anna	17 let	4.oddíl
11.03.	Bártová Tereza	10 let	5.oddíl
11.03.	Ondříček Ivo	11 let	1.oddíl
17.03.	Slánský František	54 let	0.oddíl
17.03.	Sedlák Vojtěch	34 let	3.oddíl
24.03.	Jurníčková Martina	9 let	5.oddíl
24.03.	Klučka Petr	10 let	1.oddíl
26.03.	Štěpánek Petr	8 let	1.oddíl
27.03.	Ondříček Tomáš	8 let	1.oddíl
27.03.	Novotná Táňa	16 let	4.oddíl
29.03.	Štěrbová Eva	13 let	6.oddíl
29.03.	Pliska Michal	11 let	1.oddíl
31.03.	Valenta Václav	10 let	1.oddíl
04.04.	Konečná Barbora	10 let	5.oddíl
04.04.	Hrdina Pavel	15 let	2.oddíl
06.04.	Bláha Dalibor	16 let	2.oddíl
07.04.	Mlčoch Tomáš	17 let	3.oddíl
09.04.	Moravec Petr	23 let	0.oddíl
17.04.	Hojgrová Jana	14 let	6.oddíl
18.04.	Ševčík Jiří	8 let	1.oddíl
20.04.	Meszárosová Zuzana	14 let	4.oddíl
22.04.	Kolář Vladan	19 let	3.oddíl
23.04.	Vinklerová Markéta	13 let	6.oddíl
24.04.	Štegnarová Kateřina	8 let	6.oddíl
29.04.	Grepl Lubomír	13 let	3.oddíl

Jessie

Olda Šetrný 1997

Šestý ročník soutěže ve střelbě ze vzduchovky „O zlatou kulku Oldy Šetrného“ se konal 1. března 1997 na střelnici STŠ MO M. Třebová.

Soutěž probíhala podle osvědčeného a zaběhnutého scénáře. V 8.30 hod sraz u brány „žizkárny“ a odchod na střelnici. V tomto bodě vše málem ztroskotalo, neboť ostrážitý pan vrátný nás neměl „v papírech“ a málem nás nepustil dovnitř. Nakonec se ale vše vysvětlilo. Mezitím již přípravná skupina připravovala zbraně a ostatní pomůcky pro soutěž. Vše šlo tedy rychle a po oficiálním zahájení soutěže vysvětlení pravidel a organizačních věcí se po kategoriích přikročilo

k vlastním střelbám ze vzduchovek. Každý „ostrostřelec“ se zaregistroval u Dáši a Ke-lišky, aby pak na výzvu nastoupil na palebnou čáru. A takhle nějak to tam vypadalo...

Kdo zrovna nestřílel, mohl si hodit za lízátko na Tarzanovu plechovkovou pyramidu nebo využít času k prohlídce ručních zbraní a další výstroje a výstroje naší armády (připravil pan Hučík). Že se k tomu zejména chlapci nemuseli pobízet, je zřejmé...

Střílelo se na dvou stanovištích po čtyřech vzduchovkách, takže při účasti asi 40 dětí soutěž netrvala ani tak dlouho (stihli si do sytosti zastřílet i vedoucí a rádci). Než byla soutěž vyhodnocena, probíhala venku praktická ukázka signálních a chemických prostředků. Kromě zážitků si tak mnozí všetečkové odnášeli domů padáčky, nábojnice, případně alespoň vlastní oděv, očouzený barevným dýmem.

No a pak už přišlo na vyhlášení výsledků...

Kategorie skautek

Odměnou nejlepším jednotlivcům byl již tradičně diplom a kulka příslušné hodnoty (poděkování Darzimu za zhotovení).

Odměnou nejlepším družstvům v jednotlivých věkových kategoriích byly také již tradičně dorty ve tvaru terče (poděkování paní Kolářové a Navrátilové).

O tom, že byly vynikající, svědčí i to, že se po nich jen zaprašilo...

No a po zakončení soutěže už jen pořádně po sobě uklidit a hurá domů podělit se s rodiči o nové zážitky... Ještě jednou blahopřeji všem vítězům (ti si mimochodem za odměnu vystřelili ještě i ze signální pistole) a děkuji všem, kteří se tak či onak podíleli na zdárném průběhu akce. Jessie

Výsledky soutěže jednotlivců

(maximální nástřel 50 bodů)

světlušky

1.	Káťa Štegnarová	(Včelky)	22 b.
2.	Verča Sedláková	(Včelky)	9 b.
3.	Jana Chlupová	(Muchomůrky)	5 b.

vlčata

1.	Marek Peř	(Modrá 6)	41 b.
2.	Libor Panský	(Modrá 6)	32 b.
3.	Lukáš Částka	(Zelená 6)	31 b.

skautky

1.	Eva Ludvíková	(Myšky)	42 b.
2.	Pavčina Mišáková	(Jitřenky)	40 b.
3.	Eva Štěrbová	(Myšky)	27 b.

junáci

1.	Luděk Strouhal	(Kamzíci)	42 b.
2.	Váša Odehnal	(Kamzíci)	38 b.
3.	Honza Matys	(Ostříži)	33 b.

Výsledky soutěže družin

(maximální nástřel 150 bodů, tj. součet nástřelů nejlepších třech členů družiny)

světlušky

1.	Včelky	31 b.
2.	Muchomůrky	11 b.
3.	Pošťolky	5 b.

vlčata

1.	Modrá 6	84 b.
2.	Zelená 6	83 b.
3.	Šedá 6	59 b.

skautky

1.	Jitřenky	81 b.
2.	Myšky	78 b.

junáci

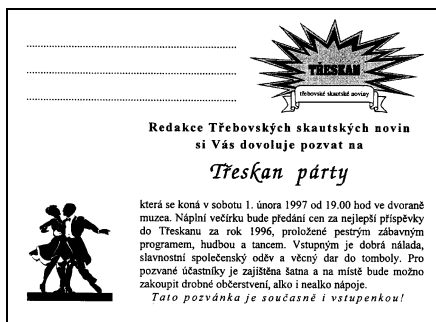
1.	Kamzíci	108 b.
2.	Ostříži	96 b.

Ohlédnutí za Třeskan pártý

1. února konečně nastal den D, který měl zúročit bezmála dvouměsíční období úporného organizačního snažení přípravného týmu Třeskan pártý. Ono se to totiž lehce řekne "uděláme si takový bál s udílením třeskaních Oskarů", ale od mojí prvotní "šilené vize" až po večerní vyvrcholení byla dlouhá cesta, vyžadující nebývalé nasazení všech zainteresovaných lidí. Proto bych se vůbec nedivil, jestli jste mě na přelomu roku proklínali a posílali do pekel i z celou T-párty. Věřte, že jsem se x-krát proklel sám a že od té doby máme s Lenkou takovou dohodu, že až mě zase něco takového napadne, tak mi to rychle rozmluví (drsnější výrazy povoleny). Ale na druhou stranu, teď když už to máme za sebou, že to nebylo špatné a že to stálo za trochu námahy a nervů?

Nejprve chronologicky:

- 8.11. Zveřejnění "vize" T-párty na SR
- 8.12.1996 První konkrétnější informace o organizaci T-párty na SR (následně otištěno v Třeskanu)
- 20.12. První přípravná schůzka s pořadateli a účinkujícími
- ?.1.1997 Příprava a rozesílání pozvánek
- 10.1. Nominační večer
- ?.1. Příprava a rozesílání nominačních listů
- 13.- 31.1. Několik schůzek týmu Lenka, Bára, Jessie (příprava scénáře)
- 26.1. Druhá přípravná schůzka s pořadateli a účinkujícími
- 31.1. Pořizování zvukových nahrávek k vyhlášení jednotlivých kategorií (Lenka, Bára, Jessie, protáhlo se až do 1.2.)
- 1.2. Dopoledne úklid a výzdoba Muzea, příprava baru a občerstvení
- 1.2. Večer Třeskan pártý

Mezitím vším samozřejmě spousta individuálních jednání s jednotlivými účinkujícími, pořadateli, zaměstnanci Muzea, nákup potřebných věcí, výběr hudby a celá řada dalších "malíčností". O šoky nebyla nouze. Když jsme např. v onu sobotu S v bezmála

11 hodin zjistili, že proti všem ujednáním nemáme vůbec zajištěný bar, a tedy že večer nebude co pít, bylo nám smutno, přemutno. Jenže smutněni by nám bylo na nic, a tak horem pádem do prodejny "U Rozbořilů", přesvědčit pana vedoucího Makase, "že jsme skauti, tak ať nám to zboží klidně dá, že mu zbytek a peníze potom určitě vrátíme". A ten dobrý člověk to opravdu udělal! Nápoje za x-tisíc (byla toho narvaná škodovka) nám vydal bez jakékoli zálohy, jen na čestné slovo, že to v pondělí přijdeme vyrovnat! Pítí jsme tedy měli, zbýval poslední "drobný" problém - totiž kdo ho bude prodávat. Nakonec se onou osobou, tedy spolehlivou, ale v akci dosud neangažovanou, stala Dášina sestra Hana (ještě s kolegyňi). Budiž jim za to čest a chvála, protože zapracovali perfektně a díky tomu, že jsme měli bar ve vlastní režii, byly ceny na místní poměry více než mírné a ještě jsme s rozpočtem skončili v plusu. A podobných příkladů by se jistě našlo víc. Třeba taková rodina Schreiberova, která na půl dne udělala z rodinného sídla velkovýrobnu občerstvení apod.

Prostě na takovou to akci je třeba lidí, kteří jen nehledají problémy, proč to či ono nejde, ale odpovědně a iniciativně plní svěřené úkoly. Díky bohu takové lidi v našich řadách máme, a proto taky T-párty dopadla, tak jak nakonec dopadla.

K vlastnímu večeru

Organizátoři se sešli již v 18.00, aby dopilovali a připravili vše potřebné. Okolo půl sedmé se začali trousit první hosté a Barča s Vojtou rozjeli filmování třeskaního "Žita". U šatny hosty nekompromisně obírá o dary do tomboly Johan. Poté jsou hosté ohlášení dveřníky (pardon, ceremoniáři!), aby je pak hostesky doprovodily na jejich místa u stolů. Až na drobnosti vše až překvapivě funguje... Po pódiu a okolí se pořád motá jakási uklízečka.

Něco málo po sedmé večer začíná... a hned první problém. Jak se ukázalo, avizovaná

Halina Pawlovská na T-párty nepřijede, Jessie zůstal na konferování sám. Uklízečka (příšerná osoba, která na jevišti vyloženě překáží) drze nabízí své konferenciérské služby (...česká ženská, zvláště učitelka, zvládne všechno...).

Jessie: "No nic proti vám, paní, ale podívejte se jak vypadáte..."

Uklízečka: "No kdybych se tady někde mohla převléct a dát se trošku do pucu..."

Převléká se za plentou a přichází už jako konferenciérka - Bára Halina Vacková.

Následuje oficiální slavnostní zahájení večera a přivítání hostů.

Prvním skutečným bodem programu je **módní přehlídka** (pohybová kreace), kterou připravila Eva Kubínová s Muchomůrkami, Hankou Nečasovou a Petrem Moravcem.

Následuje **projev šéfredaktora o Třeskanu**

Motto: Je to právě rok, co jsem se zvolil šéfredaktorem, a musíte uznat, že jste si vybrali správně...

Podstatné myšlenky:

- střediskový skautský časopis vychází již 7.rokem, poslední rok pod novým názvem Třeskan, který vymyslel Jožka
- za poslední rok předělal veliký vývoj a podstatně zlepšil svoji kvalitu (což jistě jako čtenáři víte nejlépe)
- zvýšil se náklad, počet stran v čísle, pravidelnost vycházení a především zkvalitnil a zpestřil obsah
- v duchu koncepce "dělejme si společně noviny" se zapojila celá řada nových lidí a z většiny z nich vyrůstají nadějní redaktori
- dnešní večer tedy není jen vyhlášením čtenářské ankety, ale i odměnou všem, kteří se na našich novinách podílejí, ať už jako přispěvatelé, sponzoři nebo čtenáři
- Konečně Jessieho monolog končí a program pokračuje **předtančením** v podání Hanky Nečasové a Davida Buriana. Následuje píseň "Sametová" a s ní "vtahovací tanec". Co má nohy utíká na parket (co kdyby si pro mě náhodou přišel někdo cizí, že).

1. kolo vyhlášení ankety

Motto: Na začátku cesty k dokonalosti zakopli o svůj ohromující úspěch.

Vlastní vyhlášení probíhalo podle šablony: vyhlášení kategorie, přečtení moudra, přečtení nominace, příchod čestného hosta (sponzora) + krátký rozhovor, Martinka - Veronika přináší obálku, vyhlášení vítěze, fanfára, rozhovor s vítězem, ukázka z mistrova dílka, děkování vítěze, předání ceny a přípitek (samozřejmě ne vždy to šlo takhle hladce)

1.1 Informační text

(vítěz Darzinka), vyhlášoval Jožka

Až když se vyčerpají všechna slova, začíná člověk rozmlouvat.

1.2 Grafická práce (Vladana zastoupený Vítou)

Vyhlašoval sponzor Dr. Petr Vomela (firma DIATEX) - technická podpora Třeskana, příspěvek na odměny (tábor)

1.3 Interview

(Efka, na závěr měla sólo na "Pěkná")

Ukaž své nitro, ale neobnažuj se.

Vyhlašovala paní L. Navrátilová (zastupující majitele firmy PC servis - sazba předlohy)

1.4 Soutěž

(Darzinka)

Nedopust', aby si Tvoje mozkové závity někdo omotal kolem prstu.

Vyhlašoval mjr. Ing. Luboš Svoboda (STŠ MO - technická podpora, rozmnožování, prostory (Písek, střelnice), materiální dar středisku)

1.5 Poezie

(slovní ocenění Xandovi)

Asi v půl deváté přišel na řadu **country tanec**, nejprve v podání R&R, a poté všech kteří měli chuť se přidat. Určitě jeden z „hřebů“ večera - pro velký úspěch se po půlnoci tanec opakoval.

V žádném pořádném českém zábavném pořadu nemůže chybět **scénka** ala Dvořák & Bohdalová, na T-párty ji předvedli Jessie, Lenka a Barbora. Scénka „V redakci Třeskana za 10 let“ demonstrovala názorně coby se mohlo stát, kdyby... (text scénky bude otištěn v příštím čísle).

Po taneční sérii v rytmu country následovalo

2. kolo vyhlášení výsledků

2.1 Humor a recese (Jessie)

Co je tragédie a co komedie, to se pozná teprve časem.

Vyhlašoval Lad'a Weissar st.

2.2 Reportáž (Dejf, Efka, Darzinka)

Od té doby, co jsem na vlastní oči viděl neuvěřitelné věci, musím věřit tomu, co jsem sám vymyslel.

Vyhlašovala Květa Weissarová v zastoupení Lad'ou

2.3 Příběh (Jessie)

Takový malý vesmír a v něm tolik lidské touhy.

Vyhlašovala Iva Bisová.

Úderem desáté zasedla za klávesy **klavíru Dáša**, aby „stříhla“ několik melodií k poslechu i k tanci (*...nestřílejte na pianistu, dělá co může...*)

Po hudební vložce předvedl svoje umění **kouzelník Vít'a** s asistentkou Aničkou a demonstračním tělesem Madlou). Jeho čísla „zničení Demiho hodinek“ a „přeměna hezké ženy ve škaredého chlapa“ se setkala s nadšenou odezvou obecnstva.

A večer gradoval. Zástupy šílených fanynek (a kupodivu i fandů) zvedla ze židli příležitostná skupina **Kvičalka family**

Vypjaté vokály, srdcervoucí výjevy, zapalovačová světýlka, to vše dodalo alespoň na chvíli aule Muzea atmosféru velkých rockových amfiteátrů.

Po zklidnění pásmem decentnější taneční hudby následovalo zhruba v půl jedenácté

3. kolo vyhlášení výsledků:

3.1 Černý Petr

(Eva Vedmochová)

Jak nepřítít na pokraj záhuby? Když mluvíš, drž jazyk za zuby!

Vyhlašoval František Slánský.

3.2 Článek roku

(Darzinka)

Je těžké být dvojsmyslný v době, kdy slova nic neznamenají.

Vyhlašoval Darzi.

3.3 Velký Třesk

Kdo ví, kolik Bůh vyzkoušel slov, než našel to, co stvořilo svět.

Do třeskaní dvorany slávy byl za svoje rozsáhlé literární dílo (kromě příspěvků do Třeskana např. Vousáč na Lužnici, Hřešice, Kytíčka, příběhy z války, učitelské historky aj. uveden **Jožka**.

Vyhlašoval Demi.

Jedenáctou hodinou večerní a výstupem lidového harmonikáře Míry Koláře a jeho společníků se program přehoupal do neoficiální části. Ale zábavy rozhodně neubýlo, spíše naopak. Hrál a tancovalo se na všemožné způsoby. A jeden by nevěřil, jak málo stačí k radosti těm, kteří se chtějí bavit. Třeba jenom vypustit mezi tanečníky pár nafukovacích balónků...

A nelze zapomenout na další ze zlatých hřebů večera - losování tomboly. Už samotný fakt, že losování řídil Johan, a že se losovalo z velice pestré kolekce darů, které přinesli jednotliví účastníci večera, zajišťoval spoustu komických situací. Myslím, že i tento nápad nebyl špatný.

V družné zábavě utíkal čas jako osel plašený a najednou byly dvě hodiny po půlnoci a byl nejvyšší čas v nejlepší přestat a rozpustit párty. To se také asi na pátý pokus podařilo. Nikomu se domů moc, ale co naplat, každá legrace musí někdy skončit.

Dopoledne jsme pak po sobě ještě v Muzeu uklízeli, v pondělí jsme s Lenkou vraceli zbytek nápojů a provedli vyúčtování, ale to už je zase jiná kapitola...

Speciální díky:

Báře Vackové - za spoustu času a energie, které věnovala přípravám a perfektní konferenční výkon

sestře manželce Lence - za spoustu práce a nervů navíc, jakožto i za morální podporu a uhlazování mých režisérských úletů, účast v programu, počítání výsledků, přípravu hudby a focení

Pracovníkům kulturních služeb M.T. - za zapůjčení prostor a spolupráci

vedení střediska - za morální a finanční podporu

družině Muchomůrek - za přípravu a provedení módní přehlídky

družinám Myšek, Včelek a Pomněnek - za zhotovení výzdoby

Hance Schreibrové, Darzince a spol. - za přípravu a prodej občerstvení

panu Miroslavu Koláři st. - za zhotovení 10 Malých Třesků

Vojtovi a Aladinovi - za shotovení Velkého Třeska

Johanovi a Veronice - za organizaci tomboly

Tarzanovi a Vladanovi - za transparent **panu Majorošovi** - za "diskdžokejování"

Vojtovi - za pořízení videozáznamu

všem účinkujícím - za to, že se nebáli "přinést kůži na trh"

všem, kteří přispěli nějakým dobrým nápadem

všem dveřníkům, hosteskám a osádce šatny - za to, co dělali a jak to dělali

všem, kteří pomohli s úklidem Muzea před a po akci

všem, kteří se neváhali místo sobotně-večerního sledování TV navléci do nepohodlných společenských šatů a přijít na "jakousi akci, co si vymyslel Jessie", o níž se toho vědělo předem pramálo a už vůbec ne jak vlastně dopadne

všem ostatním, na které jsem snad nechtěně ve výčtu zapomněl

Co říci závěrem? Snad ono známé „král zemřel, ať žije král!“ Takže jestli se Vám na Třeskan párty líbilo a bude k tomu ochota a vůle, za rok nashledanou

Jessie

Výsledky čtenářské ankety

Hlasování se zúčastnilo 25 čtenářů, což představuje asi polovinu z rozeslaných nominčních listin.

Kategorie	Body
-----------	------

Reportáž

1. Efka, Dejř, Darzinka: OSTEN	32
2. Darzinka: Roverský dýchánek	22
3. Madla: Setkání čes.-něm. mládeže...	20

Interview

1. Efka: Žalman, Křesťan, Samson	56
2. Darzinka: Čekatelské zkoušky	54

Příběh

1. Jessie: Katka 8.7.1996	45
2. Vojta: Kterak mi Aladin ukradl...	31
3. Aladin: Můj nejsilnější zážitek...	27

Poezie (autorská)

Třesk neudělen.

Informační text

1. Darzinka: Kde Kvíčalku tlačí bota	50
2. Aladin: Hodnocení tábora '96	33
3. Eliška: Určitě si přečti - Hobit	20

Humor a recese

1. Jessie: Kachny	62
2. Vojta: Fantastická novina	38
3. Zuzka: Kulturní rubrika v č. 48	20

Soutěž

1. Darzinka: Test o Kvíčalce	50
2. Efka a Hanka: Hudební test	37
3. Jessie: Poznávání listů	36

Grafická práce

1. Vladan: Obrázky a kresl. seriály	61
2. Jessie: Grafická úprava Třeskanu	55

Článek roku

1. Darzinka: Kde Kvíčalku tlačí bota	15
2. Jessie: Katka 8.7.1996	9
3. Madla: Akce družinky ZVVESMÍR	7

Černý Petr

1. Eva Vedmochová: Hodnocení tábora 1996	15
2. Xanda: převzatá poezie	12
3. Demi: Kam za turistikou	7

Velký Třesk

1. Jožka	12
2. Jessie	7
3. Darzinka	4

Co dodat k výsledkům ankety? No snad jen to, že jsou samozřejmě jako výsledky každé „lidové“ ankety silně subjektivní a o leckterém z nich by se jistě dalo polemizovat. Nakonec, když se na to pozorně podíváte, určitě si některých nesrovnalostí sami všimnete. Ale nakonec - nešlo přeci o život. Mě jako šéfredaktora trochu mrzí, že někteří psavci, např. Madla nebo Kelišky, vyšli poměrně naprázdno, i když by si jistě ocenění zasloužili také, ale hlas lidu je hlas lidu. Tak třeba příště, i když, kdo ví, konkurence, obzvláště v některých kategoriích, je víc než krutá. Určitě ale neváhejte a pište!

Jessie

Finance

I finančně dopadla T-párty nad očekávání dobře. Po odečtení všech nákladů (celkem 3.439,40 Kč) od příjmů (občerstvení, prodej nápojů, tombola - celkem 3.666,- Kč) jsme vykázali zisk 226,60 Kč. Tato částka bude použita na vydávání Třeskanu.

Ohlasy na Třeskan párty

Priznávám, že se mi původně moc nechtělo. Jednak, abych jako stařešina mezi mladými nestránil a vůbec se dokázal trochu bavit, jednak se mi zdály manšestráky, které jediné jsem mohl při svém výkrmu obléknout, nevhodným ústrojem, když příkaz zněl "hod'ťe se do gala". Pak mi blesklo hlavou, že jsem při říjnové operaci tepny asi nějaké kilo shodil a provedl jsem domácí přehlídku. Ejhle, ukázalo se, že při ztrátě 7 kg mohu obléci všechno. Pak mne sváděla zvědavost, jak se asi mladí vůbec dneska umějí bavit, dokonce jako skauti. Ve vzpomínkách převládaly kolínské "Večery mládí". Tož jsem šel, dal se vylákat dokonce dvakrát i do kola a z původně naplánovaných "maximálně do 22 hodin" bylo něco přes půlnoc. - Mládeži, umíte se bavit! Bavilo vás plácání do balonků, tanečky v kolektivu, zpívání, neurvaná muzika, "tajné kouření" na chodbě, skoro žádný alkohol a vůbec všechno. A mě jste nakonec dojali přiznáním "Velkého třesku"...

Tož jsem skryl zdvižený ukazovák s obli-
gatní výtkou starců "to za našich časů nebý-
valo" a volám "3 1/2 krát hurá" Třeskanům!

Jožka

Nevídané, neslýchané a na poprvé bezva zdařilá akce. Po dlouhé době jsem se docela dobře a příjemně pobavil. I když dopoledne při přípravách došlo k nějakým zádrhelům, a upřímně řečeno jsem z celé akce měl docela obavy, vše dopadlo nad očekávání. Ale něco si však nemohu odpustit. A to některé výroky těch mladších, které zazněly v Museu při přípravách. Myslím, můžeme být opravdu rádi, že za prostory nic neplatíme, a proto některé projevy, že paní uklízečka neskákala, jak někdo chtěl pískat, nebyly nejvhodnější. Uvědomme si, že každý druhý by zaplatil za pronájem Museu 10 tisíc Kč, a my tam jsme pouze hosté. Proto bych chtěl, aby se hlavně omladina příště zdržovala podobných projevů, protože opravdu nevidí "pod pokličku" problémů, které zde mohou vzniknout.

Závěrem však musím říct, že laťka úrovně této akce je dost vysoko, takže si přejme, aby v příštích letech nebyla nedosažitelnou.

Demi

Postřehy z Třeskan párty:

- že fanoušci sjednání pro hudební těleso Kvíčalka family budou šilet a mávat zapalovačem to mne neudivilo, to se od nich dalo čekat, protože za to byli "placení". Ovšem, když mne zpěvák této kapely Kšanda vytáhl jako jednu z šílených přízravyň na pódium, s údivem jsem zírala na Darzího, jeho manželku, Laďu Weissara a Janu Černou, jak se mávají ohýnky plazí po kolenou a zcela tak splývají s davem najmutých fandů, nevěřila jsem svým očím.

- povšimli jste si jak br. Demimu krásně ladily kšandy s kravatou? Jestli ne, tak musíte

být asi slepí, protože střediskový náčelník se jimi chlubil málem půlku párty.

- tancovali všichni i Demi s Ivou. Možná jste ale přehlédli, jak na několik málo okamžiků byl Demi vysoko povznesen nad Iviny podpatky. Ladně s ní totiž dotancoval až k pódiu, postavil se k němu zády, vylezl si na schodek a blaženě ploužil s Ivou v náručí, čnic o dobrou polovinu hlavy nad ni.

- a do třetice Demi. Netuším proč, ale v jednu chvíli odmítl Demi tancovat. Marně ho Iva táhla za ruku na parket, Demi se křečovitě držel židle a odmítal Ivě poslušnost.

- postřehli jste, jak zvláště při druhém kole country tanců se Laďa s Darzím rozparádili a juchali jako rodilí Valaši? Fakt, že jejich drahé polovičky zůstaly sedět u stolu, je přitom nijak nermoutil.

Hodnocení: všem se to moc a moc líbilo, všichni doufají v pravidelnost této události.

Darzinka

Významní vůdci v našem středisku

Několik slov úvodem . . .

Na tomto místě by se měly objevovat životopisy lidí, kteří se svou prací pro naše středisko a pro skauting zapsali hlouběji do jeho historie. Předem je nutno dodat, že se nebude jednat o jednostranné vyzdvihování a vnucovanou propagaci omezeného okruhu osob. Pokud se bude dařit naplňovat původní záměr, budete na tomto místě prostřednictvím biografických profilů nalézat průřez obdobím, jehož začátek leží v poválečných letech 1945 - 1948, a měl by se postupně, přes dočasné obnovení v letech 1968 -1970 a poslední obnovení v roce 1989, propracovat až ke skautskému středisku dnešních dnů. Z tohoto období, přestože organizace Junák oficiálně neexistovala, nebude vyjmuta ani ta část, kdy činnost v duchu skautské výchovy skrytě pokračovala pod hlavičkou PO v letech 1970 - 1989. Tento pokus si rozhodně nedělá ambice, že bude vždy vše sepsáno ke spokojenosti všech, neboť objektivně zhodnotit historické události po tak krátkém časovém odstupu není, vzhledem k neoddiskutovatelnému zatížení generací, které se těchto událostí účastnily, dost dobře možné. Cílem však je nic z toho, co se událo, nezastírat. Jediným arbitrem případných sporů by měla být historická fakta. Ještě malá poznámka nakonec: je pravděpodobné, že pořadí, v jakém budou profily vycházet, nebude kopírovat běh těchto událostí.

Vladimír Weissar st.

Vladimír Weissar se narodil 18. června 1929 v Polici nad Metují v rodině úředníka Františka Weissara. Jeho matka Františka se starala doma o děti. Mimo Vladimíra měli manželé Weissarovi ještě dvě dcery - Věru a Alenu.

Zprvu bydlela rodina v Polici nad Metují. Pak ale vedla několik let kočovný život. Z Police nad Metují se rodina stěhuje do Červeného Kostelce, odtud do Náchoda, potom na nějakou dobu do Prahy, odtud zpět do Náchoda, Červeného Kostelce, do Hronova, opět do Náchoda a po válce počínaje rokem 1945 již natrvalo do Moravské Třebové.

Základní školu navštěvoval malý Vladimír tam, kde zrovna jeho rodina bydlela. V patnácti letech odešel do učení do Otrokovic, kde navštěvoval Baťovu školu a získal výuční list v oboru letecký mechanik. Ve studiu pokračuje v České Třebové na střední průmyslové škole a úspěšně ji ukončuje maturitou. Po maturitě odchází za svou rodinou do Moravské Třebové a nastupuje do místního podniku Sandrik. Zde však dlouho nezůstane, neboť vlast si žádá splnění jeho občanských povinností. Na vojnu nastupuje v dubnu v roce 1951 a je zařazen k vojenskému útvaru Brno - Libavá. Politicky složitá doba způsobí, že jeho základní vojenská služba trvá 31 měsíců. Na podzim roku 1953 se Vladimír vrací domů. Po svém návratu do Moravské Třebové nastupuje znovu do podniku Sandrik a zde od té doby pracuje jako konstruktér a vedoucí konstruktér až do svého odchodu na zasloužený odpočinek v roce 1990.

Se skautingem se poprvé setkal v první třídě základní školy, v roce 1935 v Polici nad Metují, díky svému strýci, který byl náčelníkem místního skautského střediska. Déle skautoval na dalším působišti své rodiny v Náchodě. Zde také složil v roce 1937 skautský slib a později do rukou svého oddílového vedoucího Václava Pšeničného rádcovské zkoušky. S náchodským střediskem prožil Vladimír i trojí letní skautské táboření v místě zvaném „Peklo“.

Dalším místem, kde skautoval, byly Otrokovice. Zde byl členem střediska po dobu svého učení. S otrokovickým střediskem tábořil jedno léto poblíž Dobré Vody u Dobrušky.

Po příchodu rodiny do Moravské Třebové se i zde začal zajímat o skautování. V roce 1948 se zapojil do činnosti místního střediska, které v té době vedl Jaroslav Hanzl. Vladimírovi se však nelíbilo, co a jak ve středisku fungovalo, a tak v roce 1949 odchází skautovat do nedaleké České Třebové. Členem českotřebovského střediska je až do svého odchodu na vojnu v dubnu 1951, respektive do zákazu činnosti Junáka, a účastní se i jednoho skautského letního tábora na malebném místě nedaleko Blanska.

Ještě před válkou, roku 1949, na jedné ze svých výprav do lesů obklopujících Moravskou Třebovou objevuje se svým kamarádem Tondou Biberlem téměř zaniklou osadu Kvíčalov. Nachází zde krásnou přírodu, zbytky předválečného německého osídlení a starou chatu. Jedna z budov je ještě dokonce obývána starými manželi, kteří zde chovají krávu, kozu, slepice a psa. Oba kamarádi chatu odkoupili od Lesní správy a postupně si ji opravili. Před svým odchodem na vojnu ji předali do užívání členům ČSM (Českého svazu mládeže) z Městečka Trnávky. Ti však chatu poničili a nechali ji značně zchátrat. Nakonec ji opustili úplně, ale předtím si odtud odvezli i část jejího zařízení. Po návratu z vojny se Vladimír nějakou dobu skautingu nevěnuje a nezajímá se ani, co se stalo s chatou na Kvíčalce. Tento nezájem má dva důvody. Prvním je fakt, že skauting byl po roce 1948 novým režimem zakázán a druhým důvodem je jeho budoucí rodina.

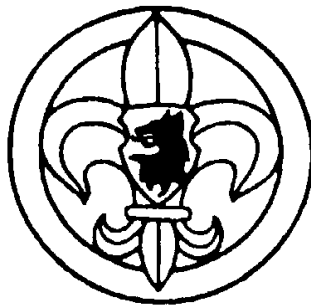
V květnu roku 1955 si bere svou současnou manželku Květu. V roce 1955 má mladá rodina první přírůstek, syna Vladimíra, a v roce 1961 se jim narodil druhý syn Ivo. V Moravské Třebové bydlí se svou rodinou nejprve na ulici Jiráskově a později se stěhují do domu na Tyršově ulici číslo 4, kde bydlí i dnes.

Jako trenér fotbalového týmu Pe-Po, Kvíčalka, 1973

V roce 1968 při obrození skautského hnutí se i Vladimír s chutí zapojuje do činnosti nově vzniklého střediska v Moravské Třebové. Jeho syn Vladimír je členem družiny

Lišáků. V roce 1969 se účastní skautského tábora na Kvíčalce a pracuje zde jako táborový zásobovač. V roce 1969 skládá spolu s některými dalšími činovníky vůdcovské zkoušky.

Po invazi vojsk Varšavské smlouvy 21. srpna 1968 státní režim přitvrdil a existenci skautingu opět zakázal. V roce 1970 je na základě rozhodnutí vedení střediska Vladimír pověřen převedením tohoto střediska pod pionýrskou organizaci. Převedení se uskutečnilo během podzimu 1970 a podařilo se převést všechny členy mimo jediného střediskového vůdce Karla Metyše. V roce 1971 se koná na Kvíčalce poslední skautský tábor. Díky vydatné pomoci podniku Toner (bývalý Sandrik), kde Vladimír pracuje, se podaří zažehnat i blížící se nebezpečí zákazu činnosti. Vznikne patronát a Toner, reprezentován svým vedením, spolu s Městským výborem KSČ drží ochranou ruku nad bývalými skauty. Vladimír je od roku 1971 vedoucím pionýrské skupiny a vede ji až do roku 1976. V tomto roce přichází od Okresního výboru KSČ pro jeho osobu zákaz vykonávat funkci vedoucího pionýrské skupiny. Důvodem, který OV KSČ uváděl, bylo vedení pionýrské skupiny a její činnost v duchu skautské výchovy. Celé toto období je poznamenáno neustálými konflikty mezi vedením skupiny a tajemníkem okresního výboru PO. Naštěstí vše dopadlo dobře a pionýrská skupina gen. Sochora mohla, i díky obětavosti jejího vedoucího, fungovat dál. V roce 1976 vedení skupiny převzal Zdeněk Hubený, další bývalý člen skautského střediska z roku 1968. Vladimír dostal na starost materiální zajištění chodu skupiny a táborovou základnu na Kvíčalce.

V roce 1987 se objevuje nový problém. František Slánský přestává pracovat jako vedoucí skupiny a v řadách vedoucích nikdo nechce funkci vedoucího skupiny vykonávat. Z důvodu zachování existence skupiny Vladimír souhlasil, že funkci skupinového vedoucího na určitou přechodnou dobu bude vykonávat.

Po listopadu roku 1989 se v celé naší zemi začíná k životu probouzet i skauting. Přes určitou opatrnost je rozhodnuto obnovit skautské středisko a navázat na jeho činnost z let 1968 - 1970. V roce 1990 převedl Vladimír pionýrskou skupinu i s celou její materiální základnou zpět do obnoveného skautského střediska. Po střediskových volbách 30. listopadu 1990 se střediskovým vůdcem stává Karel Šnobl a Vladimír je pověřen vedením oddílu oldskautů. V roce 1995 se účastní tábora dívčího kmene v Telecím u Poličky jako táborový zásobovač.

V současné době si Vladimír Weissar, ve svých 68 letech, užívá již sedmým rokem zasluženého důchodu a se svými bohatými zkušenostmi z dvaadvacetileté práce s dětmi a pro děti je jedním z velkých vzorů a pamětníků nejen historie našeho střediska, ale i předválečného a poválečného skautingu.

Biografie:

- 18. 6. 1929** narozen v Polici nad Metují
- 1935** stává se členem skautského střediska v Polici nad Metují
- 1937** skládá skautský slib ve skautském středisku v Náchodě
- 1945** stěhuje se rodiči do Moravské Třebové
- 1948** stává se členem skautského střediska v Moravské Třebové
- 1949** přestupuje do skautského střediska v České Třebové
- 1951** odchází na vojnu
- 1969** skládá vůdcovské zkoušky na Kvíčalce
- 1969** vedoucí družiny Jelenů; táborový zásobovač
- 1970** převedení skautského střediska pod PO
- 1971** vedoucí pionýrské skupiny gen. Sochora
- 1976** stará se o táborovou základnu na Kvíčalce a o materiální záležitosti PS
- 1987** po odstoupení Františka Slánského opět vedoucí pionýrské skupiny
- 1990** převádí pionýrskou skupinu do obnoveného skautského střediska
- 1991** pověřen vedením oddílu oldskautů

Jura Šmeral

Rozloučení s Mílou

Dne 9. února 1997 opustila tento svět po dlouhé kruté nemoci naše kamarádka

Milena Endlová (roz. Frýbertová), ve věku pouhých nedožitéch 33 let. Těm z Vás, kteří jste ji znali, jako tichá vzpomínka, a všem ostatním jako seznámení s jedním lidským osudem, je určeno pár následujících řádek...

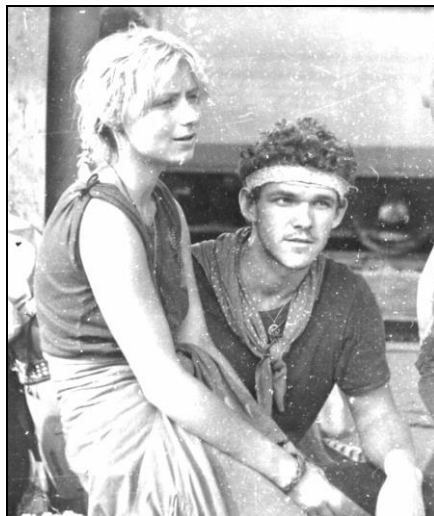
Mílu jsem poznal v polovině 70. let, když jsme se sešli (a ještě s Aladinem) v jedné třídě základní školy. A nedlouho poté jsme se začali potkávat také v "táborníku", jak jsme neoficiálně říkali tehdejší PS gen. Sochora.

Včelky, 1976, Milena první sedící zleva

Míla chodila do "Včelek" a zúčastnila se celé šňůry letních táborů. Byla prostě "kvíčalačka", se vším, co to obnáší. Však také, když se na přelomu 70. a 80. let formovala pod názvem "T.O. Kvíčalka" dnes již legendární parta současných třicátníků, nemohla chybět a zcela zákonitě si našla cestu mezi nás. Zúčastnila se mnoha našich akcí, na kterých se "kulo" naše společné přátelství námahou a potem, aby se poté pečetilo společnými prožitky, krásou z poznání, kouzlem "dlouhých cest" a besed u ohňů...

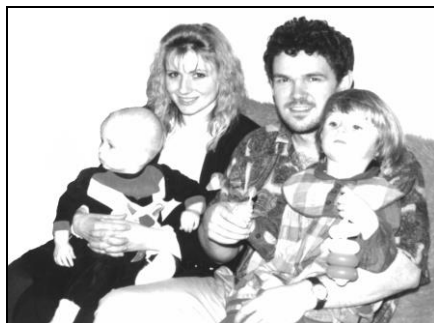
Děvčata to s námi "bouřliváky" nemívala jednoduché a když se na to dívám zpětně, je skoro s podivem, že s námi vůbec vydržela. Míle v tom asi pomáhala její tichá, skromná a nekonfliktní povaha, křesťanská výchova a později jistě i stále se prohlubující vztah k Vlastíkovi.

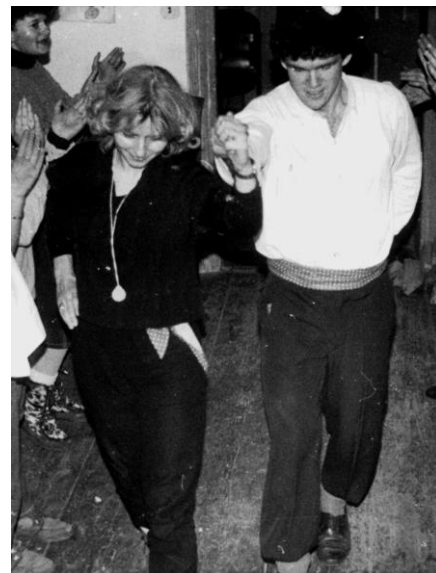
Vandr '82

Na první dojem se Míla zdála být pro naše drsné prostředí nesmělá a "křehká", kdo ji však poznal blíž, ví, že uvnitř byla pevná a dokázala obhájit svůj názor. K jejím všeobecně uznávaným přednostem patřily znalost přírody, široký kulturní rozhled a zpěv (později zpívala se sborem i v zahraničí).

Po ukončení střední zemědělské školy si Míla našla zaměstnání v Praze jako laborantka ve výzkumném ústavu. Časem se s Vlastíkem vzali, sehnali bydlení v Kladně, založili rodinu a rozšířili naše řady o malou Madlenku a Matýska.

Třebaže jim již okolnosti nedovolily aktivně se zapojit do polistopadového budování našeho skautského střediska, stále udržovali kontakty s přáteli, přehled o naší činnosti a objevovali se na našich akcích. Naše ideály jim byly stále blízké. Společně plánovali, že se k nám jednou vrátí...

Oslava Silvestra na Zámku

Přibližně před dvěma roky však udělala rázný skrt přes všechny naděje a plány zákeřná nemoc - zhoubný nádor v pokročilém stádiu vývoje. Po operaci a dlouhodobé chemické terapii svítila šance na zvrát ve vývoji nemoci, bohužel však neměla příliš dlouhého trvání. Nemoc se vrátila s novou silou a Míla při současné úrovni lékařské vědy již nedostala šanci. Vím však z několika posledních setkání i od Vlastíka, že do poslední chvíle nesla svůj úděl statečně a snažila se ŽÍT, i když musela čelit nepříteli a bolesti, které si ani nedokážeme představit.

9. února byl zápas dobojován. Je to hrozné a kruté, ale bohužel je to tak. Nechci zbytečně jítit city, ale člověk se prostě neubrání, do myslí se vkrádají otázky jako: "Proč? Proč zrovna Míla? Kde je nějaká spravedlnost? Jak je možné, že kdejaký vyvrhel a lidská zrůda může žít, a dobrý člověk, mladá žena a matka dvou malých dětí musí zemřít?" Ale není odpovědi na takové otázky... A tak jsme všichni mohli udělat jen jednu jedinou věc - jako přátelé a kamarádi doprovodit Mílu na poslední cestě, zúčastnit se smutečního obřadu a projevit soustrast pozůstalým. A jsem velice rád (a myslím, že to zde mohu říci i za Vlastíka), že se nás k tomu sešlo opravdu hodně, že starí přátelé nezapomněli a přišli. Zemřela totiž "kvíčalačka", zemřela jedna z nás. Naše společná kytice růžových růží se určitě v té spoustě jiných kytic a věnců neztratila.

Za všechny kamarády poslední sbohem

Jessie

Odešla Milena Endlová...

Když se s Vlastíkem na Kvíčalce seznamovali, jmenovala se Frýbertová a já jsem s její maminkou vařil v kuchyni. Debatovali jsme o mladém páru a já se přimlouval, aby se o ně nebála, že to vedou "skautsky". Dovedli to až na radnici a za vhodný čas už jsem jako "bratr - rodinný přítel" mohl nakukovat do kočárku - dokonce dvakrát. Vlastík přešel na železnici a z Mileny se stala pražská fešanda. Do té pohody vpadla zákeřná nemoc, která si vybírá právě ty ženy pohledné a hodné (viz Olga Havlová). Tady padla bohužel i na mladou...

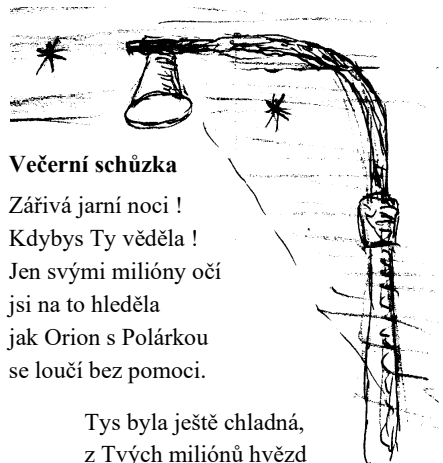
Tož Milenu už nic neboli a Vlastíkovi tisknu ruku...

Jožka

Poezie

V Třeskanu č. 57 si stěžoval br. šéfredaktor, že má v tomto oboru málo příspěvků a na "rozjetí" dal "svoji kůži na trh" výtvorem "Sny o nebi". Přidávám se k jeho slovům, že každý se o něco podobného kdysi pokoušel a že není třeba se za své city stydět. Vždyť každý měl, nebo má, svoji lásku, nebo hezky nějak vnímá krásu a city přece nejdou vyjádřit vulgárními slovy. Třeba říci dívce: "Hele, bucho, zírej, já tě baštím", místo "Alenko, já tě mám rád". To přeci nejde.

Když jsem vcházel 1. února do Muzea na Třeskan párty, zastavil mne u vchodu Vojta s kamerou a požadoval říci básničku. Vzpomněl jsem si na jedny svoje verše, kousek zarcitoval a tím se vykoupil. Byly z mojí sbírky "Okénka do duše" a líčí randičko na okraji města, kde končí osvětlení, v době z konce března, kdy souhvězdí Orion mizí z noční oblohy, aby se objevilo zase až v zimě. A tady to máte celé:

Večerní schůzka

Zářivá jarní noci!
Kdybys Ty věděla!
Jen svými milióny očí
jsi na to hleděla
jak Orion s Polárkou
se loučí bez pomoci.

Tys byla ještě chladná,
z Tvých miliónů hvězd
to neviděla žádná -
jak klín se tiskl ke klínu
v přechodu světla do stínu -
jak dvě srdce se spolu rozbušila
jak touhy závrat' hlavy zatočila,
tu hru dvou velkých dětí,
kterým se rty zatoulaly
až sešly v objetí.

Zářivá noci chladná,
z Tvých miliónů hvězd
to nespátřila žádná,
neslyšela slůvek laškování
a kdyby přece -
neuvěří ani.

Jožka Elišce, 29.III.46

KOŽEŠINKA

Do rukou se mi dostal papírek podivného formátu, já ho rozbalím, a jakmile poznám, co právě vlastním, očička mi zazáří, srdíčko zaplesá a teploučko prostoupí celé moje tělo. Byla jsem obdarována kožešinkou.

Kozešinka originál je kartička o rozměrech 6,3 x 8,7 cm (pro ing. platí 63 x 87), jejíž vzhled si můžete tady někde prohlédnout. První vydání vyšlo v 500 kusech v říjnu minulého roku a celou akci střeží náčelník ChK Riki Šmajcl. Jak jsme se k ní dostali? To si to tak jedeme vlakem, až k nám přisedne Medvěd z Jevíčka. Povidáme si a on najednou z peněženky vytáhne jakousi kartičku. Prý ji dostali, přečetli a teď ji dává nám, abychom s ní provedli, co uznáme za vhodné. Otočila jsem ji tedy na druhou stranu, na které malinkatým písmem stojí tato pohádka:

Malí lidičkové ze Svabeedo

Před dávnými časy žili na místě, zvaném Svabeedo, malí lidičkové. Říkalo se jim Svabeedoláci. Byli velmi šťastní a celý den se vesele smáli. Když se zdravili, předávali si navzájem malé, teplé a měkké kožešiny. Každý jich měl dostatek: když je rozdal, hned jich zase dostal několik darem. Rozdávat teplé kožešinky pro ně znamenalo: **mám tě rád**. Tak si říkali, že má každý každého rád. Proto byli každý den veselí.

Blízko jejich vesnice žil - docela sám v díře - divný skřítek. Když mu nějaký Svabeedolák chtěl darovat kožešinku, odmítl ji. Dávat si navzájem kožešinky považoval za pošetilost. Jednou večer potkal skřítek jednoho Svabeedoláka ve vesnici, který ho hned oslovil: "To byl dneska krásný a slunečný den, vid'?" A podával mu jednu obzvláště jemnou kožešinku. Skřítek se mu podíval do tlumoku s kožešinkami. Pak mu důvěrně položil ruku na rameno a zašeptal: "Dávej si pozor! Už máš jen 207 kožešinek. Budeš-li je tak velkoryse rozdávat, brzy nebudeš mít žádnou."

To byl ovšem naprosto špatný výpočet, protože každý Svabeedolák vždycky dával každému, a tak měl neustále kožešin dost.

Sotva skřítek zaraženého malého mužička opustil, už se přiblížil přítel a daroval mu kožešinku. Obdarovaný však nereagoval tak jako jindy. Přibalil si kožešinku do svého tlumoku a kamarádovi řekl: "Milý příteli, rád bych ti poradil. Nerozdávej kožešinky tak velkoryse, mohly by ti dojít."

Brzy nato si Svabeedoláci začali dávat tuto radu častěji. Tak se stalo, že se kožešinky rozdávaly jen těm nejlepším přátelům. Každý si střežil svůj vak s kožešinkami jako poklad. Zavírali si je doma a kdo byl tak lehkomyšlný a šel s nimi po ulici, musel počítat s tím, že bude přepaden a oloupen. Malí lidičkové ze Svabeedo se změnili. Už se nesmáli a sotva se navzájem zdravili. V jejich smutných a nedůvěřivých srdcích už nesidlila radost.

Teprve po dlouhém čase si začali někteří lidičkové zase jako dřív rozdávat malé, teplé, měkké kožešinky. Brzy si všimli, že mají kožešinek dostatek a že se obdarovávaný i dárce z toho radují. Opět je hrálo u srdce a zase se dovedli smát, i když jim smutek a nedůvěra už nikdy docela ze srdcí nevymizely.

Pohádka z Irska

Mě se pohádka moc líbí a doufám, že ani u vás tomu není jinak. Zkuste si i vy vyrobit nějakou takovou kožešinku a někoho s ní obdarovat. Nejen, že toho človíčka potěšíte, ale i vám to způsobí obrovskou radost, čímž se pro vás den stane krásnějším. A co teprve, když dostanete kožešinku právě vy!

Zkuste pohádku přečíst ve své družince a pokud se vám snad zdá pošetilé kožešinky vyrábět, aspoň si s dětmi popovídejte o tom, komu by kožešinku dali a komu ne. Snažte se je přesvědčit, že i paní z jejich baráku, která jim pořád nadává, si ji zaslouží.

Přeji vám, abyste dobře pořídili a těšili se z kožešinek tolik jako já,

Madla

Muzikál KRYSAŘ

Na počátku ledna jsem navštívil jeden z dalších našich muzikálů v divadle TA FANTASTIKA v Praze - KRYSAŘ.

Charakteristika - dosti ponurý příběh, mně dosud neznámé písně, ale překvapivě melodické a chytlavé, oproti jiným muzikálům jednoduché jeviště a rekvizity v divadle běžného typu.

Děj (opsáno z obalů CD)

Záhadný STAŘEC prorokuje katastrofu.

Do malého městečka přichází muž, o kterém se říká, že nosí neštěstí **KRYSAŘ**.

Od **STAROSTY** dostává úkol zničit za určitých finančních podmínek krysy, které se

značně přemnožily. KRYSAŘ přijímá avšak varuje před strašlivým účinkem jeho píšťaly na lidský faktor. Krysařovou podmínkou je, že všichni obyvatelé města budou v určené době spát, zavření ve svých domovech. STAROSTA příslibí.

KRYSAŘ se tedy po městě porozhlédne, aby mohl vykonat svou práci co nejlépe. Nemohl si nevšimnout mírného napětí, vládnoucího mezi starousedlíky a "ostrovanými", kteří zastupují významné posty ve městě.

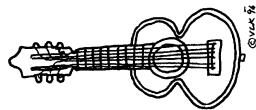
Ostrované, mezi něž patří i starosta, jsou bohatší. KRYSAŘ se seznamuje s rybářem ŠTĚPÁNEM patřícím mezi starousedlíky.

Objevuje se znovu STAŘEC a prorokuje blížící se problém.

STAROSTA poprosí KRYSAŘE, aby ohlídal na svatbě jeho dcery potraviny před kryšami. Tam se KRYSAŘ seznámí s druhou STAROSTOVOU dcerou AGNES.

Pokračování příště

Aladin

Hudební okénko

Nazdar, nazdar. Zase jsem tady se svým Hudebním okýnkem. Mám takový pocit, že jsme se dlouho neviděli a moc se mi po Vás stýská. Nechci se Vám vtírat s Janečkem, ale na žádném koncertě jsem nebyla, s žádným známým muzikantem nemluvila, desku nenazpívala a dokonce ani nikdo z mých kamarádů mě neohromil svým pěveckým uměním. Už před vánocema vyšla Jankova nová kazeta "Sliby se maj plnit" a mnoho dalších. Teda nevím, jestli vás neklamu, protože ta kazeta se jmenuje asi jinak, nerada bych Vás mystifikovala. Jenom vím, že je tam 10 krásných písniček. Jsou plné citů, lásky, přátelství, ale i vtipu, humoru a tajných přání. Když je posloucháte rozlévá se Vám po těle příjemné teplo, lehký mrazík běhá po zádech a blažený pocit ochromuje Vaše myšlení. Zůstanete v tranzu, zrychlí se Vám dech a Vás mozeček bude pracovat velmi, velmi pomalu. Je to opravdu nádhera. Je to báječně růžové - jak by řekl jeden můj kamarád. "Sliby se maj plnit" a "Ryba rybě" určitě znáte, ale ještě je tam dalších 8 krásných věcí. Takže vám vřele doporučuji si udělat volnou hodinku, lehnout na gauč, zavrtat se do deky, zavřít oči a jenom v klidu poslouchat. A tady je jedna ukázka, i když už je skoro jaro a tahle je vánoční, přečtete si ji!

Dopis Ježíškovi

Ať ve zdraví se sejdem u vánoční ryby ať připijem si vínem ať nikdo nechýbí. Ať slunce vrátí a prošťouchne ten smog, a holky z jara zkrásněj, tak jako každéj rok.

Vím, že máš svý práce dost, nechci zázrak, ale jenom maličkost.

Ať nenechá mě auťák na cestě ve štychu ať nechtěj abych jásal, když mi není do smíchu, na horách dost sněhu a bez fronty vleky, a v létě abych vstoupil do stejný řeky.

Vím, že máš svý ...

Dej mi sílu čelit moci úřední a jistotu, že ráno se vždycky rozední, jedna cesta správná pak ty co nevedou nikam

stačí trochu naznačit a vyberu si sám.

Vím, že máš svý ...

Ať ve zdraví se sejdem u vánoční ryby, ať připijem si vínem, ať nikdo nechýbí.

Efka

J.R.R. Tolkien - Pán prstenů

II. díl - Dvě věže

Jak to bylo dál? Druhá část, Dvě věže, líčí činy celé družiny po rozbití Společenstva Prstenu.

Třetí kniha vypráví o Boromirově pokání a smrti a jeho pohřbu v člunu svěřeném Raurorským vodopádům, o zajetí Smělmíra a Peregrina skřetími vojáky - z nichž někteří byli ve službách Temného pána z Mordoru, jiní ve službách zrádného Sarumana ze Železného pasu (Saruman byl jeden z čarodějů Rady, stejně jako Gandalf Šedý) - kteří je přes Rohanské pláně vlekli k Železnému pasu, Sarumanově sídlu. Zbytek Společenstva, Aragorn, Legolas a Gimli, nemohli nechat své přátele ve skřetích pazourech a vydali se po jejich stopách. Šlo to velice těžce, protože neměli koně a skřeti, silní a odolní, jim stále unikali.

Záchrmu přinesli Rohanští jezdci. Oddíl jezdců vedený maršálem Rohanské Marky, Éomérem, obklíčil skřety na kraji lesa Fangornu a pobil je. Zajetí hobiti však unikli do lesa.

Zde se setkali s entem Stromovousem, utajeným pánem Fangornu. V jeho společnosti byli

Skřetí vojsko

svědky procitnutí hněvu pastýřů stromů nad Sarumanovým chováním a jejich pochodu na Železný pas.

Mezitím se Aragorn a jeho druhové setkali s Éomérem, vracejícím se z bitvy. Dostali od něj koně a vydali se pátrat po hobitech. Ve Fangornu se opět setkali s Gandalfem, který se vrátil ze smrti jako Bílý jezdec.

Jeli s ním přes Rohan do sídla Théodéna, krále Marky, kde Gandalf uzdravil zestárlého krále a osvobodil ho z kouzel zlého ráce Červivce, tajného spojence Sarumana.

Théodén povolal vojsko Marky a společně vytáhli proti Železnému pasu. Po těžkém boji, ve kterém pomohli také Stromovousovi enti, našli přátele Sarumana s Červivcem uvězněné v nedobytném Orthanku - Ocelové věži.

V rozmluvě a vyjednávání Saruman odmítl litovat a Gandalf jej vyřadil z Rady a zlomil jeho hůl. Ponechal ho pod dohledem entů. Červivec ve zlosti mrštil z vysokého okna po Gandalfovi kamenem, ale ten jej nezasáhl a byl sebrán Peregrinem. Ukázalo se, že je to jeden ze zbylých palantírů, Vidoucích kamenů z Númenoru.

V noci však Peregrin podlehl lákadlu Kamene, ukradl jej Gandalfovi a požíval se do něj. Tak se odhalil Sauronovi, který ihned nad Rohanské pláně vyslal nazgula - Prstenový přízrak na létajícím koni, který znamenal předzvěst brzké války.

Gandalf odevzdal palantír Aragornovi, vzal Peregrina a odjel s ním do Minas Tirith - města Gondoru.

Čtvrtá kniha líčí příběh Froda a jeho sluhu Samvěda po jejich opuštění Společenstva.

Glum

Po překonání nehostinné vysočiny Emyn Muil byli dostiženi Sméagolem - Glumem. Frodo však Gluma zkontroloval a téměř překonal jeho zlobu, takže je Glum bezpečně provedl mrtvými močály a zpustlými kraji k Morannonu, Černé bráně na severu země Mordor.

Nebylo možné tudy vstoupit a Frodo tedy přijal Glumovu radu: hledat „tajný vchod“, o němž Glum věděl, daleko na jihu Hor stínu, západní hradby Mordoru.

Cestou tam je zajal výzvědný oddíl Gondorských,

vedený Boromirovým bratrem Faramirem. Faramir odhalil jejich poslání, ale odolal pokušení Prstenu, jemuž Boromir podlehl, a vypravil je na poslední část jejich pouti k Cirith Ungolu, Pavoučímu průsmyku. Varoval je však, že je to smrtelně nebezpečné místo, o němž jim Glum neřekl všechno, co věděl.

Ve chvíli, kdy došli na Křižovatku a dali se cestou k ohavnému městu Minas Morgul, vyvalila se z Mordoru velká tma a pokryla všechny země. V ní vyslal Sauron své první vojsko, vedené černým králem Prstenových příznaků. Válka o Prsten začala.

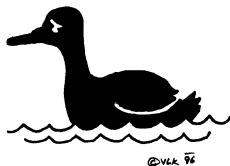
Glum dovedl hobity k tajné cestě, která se vyvíjela Minas Morgul, a ve tmě nakonec došli až k Cirith Ungolu. Zde se Glum opět obrátil ke zlu a pokusil se je zradit obludné strážkyni průsmyku Odule. Plány mu zkazilo hrdinství Samvěda, který odrazil jeho útok a ranil Odulu. Ta však ještě stačila uštknout Froda.

Teď se musí Samvěd rozhodnout - Frodo, uštknutý Odulou, leží napoloh mrtvý - poslání tedy končí buď pohromou, nebo musí Samvěd opustit svého pána a pokračovat v pouti zazničením Prstenu sám. Rozhodne se tedy statečně pro druhou variantu a sejme z Froda jeho tíhu, Prsten. Poté pokračuje dál do země Mordor.

Plány mu však překazí skřeti z Minas Morgul, kteří najdou Frodovo tělo. Z jejich rozhovoru Samvěd zjistí, že Frodo není mrtvý, jen omámený. Příliš pozdě se však vrhá za nimi. Skřeti již odnesli Frodovo tělo tunelem k zadní bráně své věže. Když se před Samvědem beznadějně zabouchne, omdlí.

Tak končí další kniha Pána prstenů. Děj je rozehrán na všech frontách a vy jste již určitě napjatí, jak to všechno dopadne. Ale to se dozvíte až příště.

S úctou vaše psaním unavená Keliška

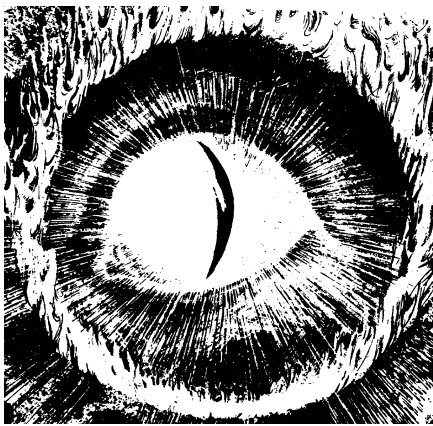
Kachny

Mlha hrozí

Tuto šokující zprávu bylo možné zaslechnout v pondělí 10. února ráno např. na rozhlasové stanici Nová alfa. Konkrétně bylo uváděno, že v okolí Moravské Třebové na okrese Svitavy ohrožuje Mlha bezpečnost silničního provozu. Redakční team ihned vyrazil ověřit tuto informaci do terénu, bohužel se nám však Mlhu již nikde nepodařilo zastihnout, ba dokonce ani hodnověrně zjistit, zda skutečně vyrazil se svou pověstnou škodovkou mimo město. Nicméně dle hodnověrných výpovědí očitých svědků, kteří si však z pochopitelných důvodů nepřejí být jmenováni, se uvedená zpráva může zakládat na pravdě. Několik svědků při vzpomínkách např. na pověstné Mlhovy jízdy na Kvíčalku nápadně zesinalo a jejich výpověď přešla v neartikulované zvuky, vzlyky, případně jadrné kletby. Redakce Třeskana proto žádá všechny čtenáře, kteří mohou poskytnout svoje zážitky a zkušenosti s Mlhou na silnici, necht' tak v zájmu svém i ostatních učiní.

Dementi

Šéfredaktor Třeskana se touto cestou důrazně ohrazuje proti nehorázným pomluvám šířícím se naším střediskem, že snad v zájmu ukojení svých chlípných choutek nutí zejména mladší členky redakce nosit pouze extrémně krátké sukně, a jejich práci hodnotí pouze dle tohoto kritéria. Tuto fámu začali zlí jazykové šířit poté, co se na Třeskan párty objevila některá děvčata v poměrně odvázných modelech. Pravda je ovšem taková, že tak učinila sama a naprosto dobrovolně, v prosté snaze se líbit. Skutečnost, že např. Hanka Schreiberová byla vzápětí pověřena vedením nové prestižní rubriky a naopak s Hankou Nečasovou už se příliš nepočítá, je opravdu, ale opravdu jenom náhoda!

Oko Třeskana Tě vidí všude!

Darzinka

byla spatřena na plese II. ZŠ u jednoho stolu s Johanem a jeho rodiči. Závěry s této informace necht' si čtenář laskavě udělá sám.

Hanka Schreiberová

úspěšně pokračuje v sérii sportovních zranění. Poté, co její malíček musel nedávno po basketu nedobrovolně do sádky, podařilo se jí na posledním volejbale tak si podvrtnout kotník, že má nyní v sádře pro změnu nohu, a to až po koleno. Asi jí budeme muset začít říkat Šikulka.

Alešek

je také šikulka, neb se mu podařilo prakticky ihned, co s ním začal jezdit, poškrábat ještě novotou vonící rodinný vůz. Jak moc za to byl doma pochválen, se do uzávěrky tohoto čísla nepodařilo zjistit.

Tarzan

vykazuje nebyvalou aktivitu. Jen co zhotovil na Barák novou nástěnku R&R, rozhodl se zasklít rozbité okno na Kvíčalce. Když tam to okno po strastiplné cestě dovlekl, zjistil, že nemá klíče od chaty. Musel tedy okno ukrýt v Česítku, aby ho další den nainstalovali Darzinka s Davidem. Okno vydrželo přesně týden - pak ho neznámý pachatel opět rozbil. No není to pech?

Madla

se prosadila i na obrazovku TV. Kdo nevěří, ať se dívá v sobotu 12. dubna od 08.30 na Bludiště, kde Madla přímo perlí. A jen tak mimochodem, píše o ní v posledním čísle i konkurenční tisk skautů z Poličky Mustang.

Na základě zpráv početné sítě dobrovolných informátorů zpracoval

Jessie

Eko-koutek

Takže.

Dneska vám chceme NĚCO navrhnout. Ale je potřeba, abyste se příjemně ekologicky naladili a trošku přemýšleli (nevíme, co bude pro koho jednodušší - zda to ladění nebo přemýšlení (tím nechceme urazit gymnazisty!)).

Tak. Začneme návrhem, který už máme vyzkoušený, neboť jej praktikujeme na Kvíčalkách s Myšma.

Každou Kvíčalku zavedeme několik igelitůvek a do nich třídíme odpad. Do jednéch plasty, do druhých konzervy a vůbec to, s čím si příroda neví rady. V neděli vše pečlivě zabalíme (aby se nám nějaký ten zbytek nedostal, potvůrka, do batůžku) a odneseme do Třebové, kde plasty vyhodíme do plastů a konzervy do obyčejného košíčku. A je to.

Ušetříme tak Kvíčalku jako celek i samotnou odpadovku, kterou tak budeme moci plnit o to déle (samozřejmě „stravitelnými“ odpadky).

Tento nápad je sice úžasný, avšak má jednu vadu, a to dost podstatnou - nechut' nás, človíčků, tahat se s těmi fujtajblíky zpátky, do Třebové. (viz předsilvestrovská Kvíčalka R&R, kde jsme byly za naši snahu nazvány fanatičkami - a koš se vesele plnil).

A tak prosíme - jestli nechceme, aby nám na Kvíčalce v létě vyrostly kopřivy s očičkama, zahajme akci „Svůj k svěmu“ co nejdřív. Ne. Hned.

A teď' to druhé.

Sedíme si tak po Akci Makaroni na Baráku (pro upřesnění Tarzan, Hanča, Vlád'a a my) a tu náš pohled sjede na Vlád'u, který se zdá až neuvěřitelně malý vedle toho neuvěřitelně plného odpadkového koše. A tak si říkáme: aby Vlád'a neměl komplexy, měli bychom něco udělat. A došli jsme k závěru, že ideální by bylo, kdyby všechny odpadky, co se na schůzkách nashromáždí, putovaly zase pěkně domů.

Není to tak nere realizovatelné - popíše-li člověk papír, nevyhodí ho, nýbrž ho založí zpátky do sešitu a vyhodí ho teprve doma.

Ale kam? No přece do separovaného odpadu.

Odpadlo by tak to odporné pálení odpadků ve sklepě a pídění se po prázdné popelnici, kterou nikdo nehlídá.

Jak je to prostě!

Takže přemýšlejte, jak moc by vám tyhle změny ztížily život, a dospějte hlavně k pořádnému, tzn. ekologickému, závěru.

Přírodu máme jenom jednu.

Kelišky

Akce Makaroni 18.1.1997

aneb

**To byste nikdo nevěřil, jaké máme
ve středisku sportovce!**

Nevím, jestli vám někdo již prozradil, o co šlo v téhle hře, ale raději vám tento sportovní zážitek přiblížím sama z pohledu nezaujaté, leč zainteresované osoby.

Tak. V první řadě by to asi chtělo vysvětlit název. Možná budete všichni (nebo alespoň mnozí) překvapeni, když vám oznámím, že akce se konala u příležitosti 22. narozenin Paula Kariyi (on je sice slaví v listopadu, ale to na celé věci nic nemění).

(Velmi chytré hlavičky již může teď při pohledu na název akce něco napadnout - nic? Tak nic.)

Teď proč se akce jmenuje zrovna „Makaroni“ - to trápilo i závodníky, kteří se onoho památného dne na Baráku sešli.

Když si toto záhadné slovíčko rozevíšeme do skupin hlásek, tak získáme Ma - Kar - oni. Ještě nic? No přece Malina - Kariya - oni !!! Je to geniální!!!

Ovšem tak úžasné jako nám se to nezdálo ani jednomu ze čtyř závodníků, kteří 18.1. dorazili na Barák. (Možná by byli víc nadšení původní variantou „Akce KARMA“, která však byla pro nelibozvučnost zavržena). Aladin nehnul ani brvou, Tarzan se víc jak o Kariyu či Malinu zajímal o to, který ze svých dvou běžeckých vosků použít, a Hanča se usklíbla. Vláška se netvářil nijak, až to ještě nedorazil.

Nakonec jsme se na start - na Hradisko odebrali v počtu 6, slovy šesti, lidí.

Bylo stanoveno, že 2 hlídky po 2 lidech budou běží (tedy na běžkách) a 1 hlídka pěší (tedy pěšky).

Hlídky byly vylosovány velmi zajímavě - Tarzan s Vláškou pěšky, Hanča s Aladinem a vše korunoval náš rodinný team Kelišek.

Úkolem bylo absolvovat co nejrychleji okruh kolem Hradiska, tedy cca 4 km, a jet zároveň tak rychle, aby bylo v příštích letech co překonávat.

Trasa byla úžasná, náročná, rozježděná od traktoru a do kopce a z kopce.

Poté, co poslední závodníci dopadli do cíle, bylo možno vyhlásit výsledky:

Vzhledem k tomu, že startovalo tak málo závodníků, umístili se všichni na prvních místech.

V kategorii běžích obsadili nejvyšší příčku běžci Hanča a Aladin s časem 51 minut, v kategorii pěších byli nejlepší z nejlepších Tarzan s Vláškou s časem 61 minut. Zatím rekordní čas drží náš Keliščí servisní team - a to rovných 45 minut.

Jak je vidět z přiložené fotodokumentace, brali závod všichni smrtelně vážně a obětovali mu téměř vše. Nevím, jestli vidíte na fotce ten úžasný Aladinův výraz - vyceněné zuby (jestli úsměv?), pohled upřený fanaticky do dle, styl hodný Smirnova...

Také Tarzana jsme musely v cíli téměř křísit. Ještěže měl na sobě bundu od našeho podnikatele Vladánka, díky které prý vyhrál tento náročný stíhačí závod a ani se nezapotil!

V debatě, která následovala po předání medailí, diplomů a cen - chutných malinových lízátek - bylo navrženo uspořádat tyto závody v každém ročním období a to v disciplínách běh, běžky a kolo a tu čtvrtou zatím neznáme. Byla sice navržena jízda na koni, ale byla zbylymi pěti členy fóra jednoznačně zavržena. Také běh pozpátku se nesetkal s přílišným ohlasem. Ale však se na něco přijde. Takže na jaře! Už se těšíte? Já jo.

Keliška

Pozor! Pozor!

Musím se vám k něčemu přiznat.

Jsem podlá, zákeřná a neumím uznat pravdu pro mě hořkou a nepříjemnou. Ach jo.

Teď proč to píšu.

V minulém Třeskanu jsem pozměnila text Kelišky, který se týkal toho jejího geniálního Paula Kariyi.

Od té noci jsem očička nezamhouřila a jen se třesu, abych se mohla tomuto božskému sportovci omluvit.

Veřejně tedy prohlašuji, že Kariya není nešikovný a je stokrát lepší než bezzubý Jirka Kučera.

Uf. A mám to za sebou.

To se mi bude zase dobře spát.

Madla

Grand Prix Quitchalow

V poslední době se proslýchá, že Kvíčalka po Darzinčině článku přitahuje pořád více nekalých živlů a tím pádem se stala ještě větším centrem neřestí a nelegálních věcí, než dříve.

Jednou z těchto věcí jsou i nelegální závody automobilů, jakási lední *Winter Rally*. První kolo poháru se jelo v pátek 7.2. a v sobotu 8.2 na trati *Ludvíkov - Kočár - Kvíčalka*. Po "menších" problémech se sněhem a ledem se na prvním místě umístila posádka **Komárek Jára - Holas Pavel**, s vyprošťovacím týmem *Tarzan - Eva K.* a s autem ŠKODA Holas TEAM. Na druhém místě se umístila posádka **Holas Pet'a - Holasová Soňa**, která dojela jen díky pomoci již výše zmiňovaného týmu a posádky.

Pochopitelně, jako u všech nepovolených závodů, se ani tento projekt neobešel bez ujmy na životech. Tentokrát se objevily dva králíci, kteří však všem zúčastněným přišli vhod jako vynikající večere.

Tarzan

ZIMNÍ TÁBOŘENÍ

aneb

**Kterak Tarzan vzpomněl na svá mladá
léta a členství v gymnastickém kroužku**

V deset patnáct, když v rámci své akademické čtvrtrodky dorazil i Vojta, zbývalo jen rozloučit se s Keliškou a vyrazit. Kam? Do nedaleké vsíky Svojanov.

Uvědomíme-li si polohu zmíněné obce (asi tak zhruba směrem na Mohelnici), je logické, že našim prvním postupovým cílem bylo Hradisko. Sotva jsme dosáhli cesty, co vede kolem Hradiska a je prokláté vysoko, už velel Aladin sejít dolů k jezírku a kolem něj se vydat do dalšího malého vrcholku, abychom se dostali ven z lesa. A tehdy poprvé se ozvalo Vojtovo temné zavrčení: "Nemám rád, když se mrhá převýšením." Trochu nás to udivilo, ale Aladin nám doporučil si toho nevšímat, protože to říká pořád. Na to už Vojta nemohl nic říct, protože se hlasitě dožadoval přestávky na jídlo, jelikož už jsme byli na cestě půl hodiny.

A tak jsme stihli jenom přejít louku, remízek a pole, protože na jakési vedlejší silnici už Aladin neměl sílu ani srdce odpírat Vojtovi obcerstvení.

Krátce předtím Aladin pořídil reklamní fotodokumentaci ze Zimního táboření 97. Jestli si to sobotní nezvykle slunné dopoledne pamatujete, nebudete se divit, že jsme kráče-li málem v kraťasech.

Pak jsme zase sešli níž a to až k hlavní silnici, kterou jsme přešli a zamířili přímo k druhému postupovému cíli tedy Měsíčnímu údolí. Toto údolí je velmi pěkné místo a na kráse mu neubírá ani potůček, který jím protéká. No teda potůček... On tak zpočátku vypadá, nicméně pak se z něj stává potok, potom veselá bystřinka a ke konci je to docela slušně rozezlý živel. (A to ani moc netálo!)

Nevím proč, ale přes ten potok jsme na Aladinův popud bez zjevného důvodu skákali asi pětkrát. Netuším co to dělalo s ostatními, ale mně divně mrazilo v zádech, když jsem lezla přes ten led, co měl v průměru asi čtyři centimetry.

Jakmile jsme tento potok přešněrovali asi počtvrté, učinili jsme další malou přestávku na jídlo. Aladin nás trochu vyvedl z rovnováhy, když nám oznámil, že po dvou hodinách svižné chůze se nacházíme asi kilometr a půl od Linhartic. Rozvinula se nenucená konverzace, které předcházela slovní bitka nás gymnazistů (Hanka, Matla, Milhaus a já Lenička) proti zbytku, zejména zemědělcům (Vojta, Tarzan). Napřed jsem chovance našeho ústavu obhajovala, ovšem pak se Matle coby premiantce třídy povedla skvělá věc: Vojta ohlásil expediční čas: "Za půl hodiny bude poledne." Chvilíčku bylo ticho a pak se Matla ozvala: "A kolik je teda vlastně hodin?" A pak zkuste někomu vysvětlit, že na absolventi gymnázia jsou inteligence a výkvět národa.

Jak jsme si pomalu balili nedojezené svačiny Tarzan (který na chvíli pozapomněl líčit své zážitky z praxe u prasátek) prohodil: "Když jsem byl mladší, chodil jsem do gymnastického kroužku." A sotva jsme přestali prskat smíchy, přemýšlivě dodal: "Jenom nevím, proč mi to nikdo nevěří."

My ostatní jsme se vesele pokračovali v přípravě na další cestu a ani jsme si nepovšimli, že Tarzan zmizel. Až pak se ohlásil sám řevem: "Mám přechod, mám přechod!"

Udivení jsme k němu přispěchali a nemohli pochopit jak se dostal na druhou stranu potoka. Od Tarzana a tedy i druhého břehu nás totiž dělil asi metr a půl ledové kry, která sice byla pevně přimrzlá k břehu, ale její tloušťka nebudila právě důvěru. Další ledová plocha dlouhá asi 80 cm byla přirostlá k Tarzanově břehu a mezi oběma ledovci zela víc než metrová díra, již protékala dravá bystřina.

Nevěřičně jsme na bratra Dalibora zírali a blekotali něco jako: "To není možný, jak ses tam dostal.....?" Hrdě se vypjal: "Dyť jsem vám říkal, že jsem chodil do gymnastického kroužku!" Ovšem, když viděl naše vyděšené

pohledy, trochu se naštvál, shodil batoh, rozběhl se a zvolal: "Už jsem to jednou přeskočil!" No a pak se odrazil. Pravda páni, na tu kru se trefil, ovšem ta se s ním ulomila a Tarzan se na břeh vyškřábal jen s jednou nohou suchou. (Jo, to sluníčko už dávno zalezlo a počasí docela vypadalo jako v únoru). Když se bouře smíchu jakž takž utišila, poněkud rozpačitý a už zdaleka ne tak sebejistý Tarzan zamumlal: "No nic, ještě musím zpátky..." A zase se odrazil. Žel bohu, teď nevydržela ta malá kra u druhého břehu a Tarzan se ocitl ve vodě podruhé. Jistě si umíte představit, že naše veselí nebralo konce.

Bez nějakých výraznějších událostí naše pouť pokračovala přes Grunu, lesík, po silnici a pak prudce z kopce dolů až k naší noclehárně. Po cestě jsme přišli na to, že Tarzanovi vodoláčka pomohla od bolestí zad, a poslechli si ještě několikrát ono Vojtovo: "Nemám rád, když se mrhá převyšním." Jo, přidal ještě jednu okřídlenou větu, kterou nás častoval pokaždé, když jsme potkali kostelík, kapli, boží muka nebo alespoň patník. Pokaždé velkoryse máchl rukou a zvolal: "Kdo chce, může se pomodlit!"

Jakže vypadala ta naše noclehárna? Byla to taková zasněžená louka, ze tří stran ohraničená lesem, pro naše účely jako dělaná.

A tak jsme se začali zabydlovat. Tarzan rozdělal oheň (bohužel jsme porušili vyhlášku, neboť jsme jej nerozdělali ani sto metrů od stohu ani padesát od lesa. Kdyby musel být padesát metrů od lesa, museli bychom ho založit asi tak nejbliž v Mohelnicích na náměstí, no a stoh nebyl široko daleko nikde vidět, natož ve vzdálenosti sta metrů.) ve kterém našeho pobytu zařvaly nejméně troje ponožky. Vojta, Hanka a Matla se vrhli do výroby kolíků, pro případ, že bychom museli nocovat v jehlanech a S.O. Kolíci v čele s Aladinem se pustili do stavby překrásného velikého iglů.

Na stavbě se nakonec podíleli všichni, avšak největší dík patří právě Aladinovi a Prckovi, Rybízovi, Čoškovi a Milhausovi.

Byla již hustá tma, když bylo velkolepé iglů dokončeno. Svítlo do tmy a úplně vybízelo ke spánku. Než jsme ulehli, povídali jsme si u ohně, kde nás obzvlášť Vojta s Aladinem bavili svými veselými příběhy z natáčení. Kupodivu nediskutovali o tom, zda jsou inteligentnější praváci nebo leváci (jenom Vojta se jednou zmínil).

Už bylo asi osm, byla nám zima a tak jsme začali pomýšlet na odchod do vaků. Tarzan hrdě rozprostřel svou izofolii po celém iglů, Aladin s Vojtou pak narovnali přes celé iglů karimatky, protože však po folii jezdily, izofolie byla smotána a odstraněna stranou ke svíčke, která osvětlovala celé iglů. Při generální zkoušce, kdy se mělo zjistit, kolik se nás do iglů vejde a tedy jestli Milanův stan najde použití, jsme se rozvalovali po iglů, když Tarzan položil dlaň na jednu z karimatek a pravit: "Cítíte jak za izofolie pěkně sálá?"

Nakonec Čošek, Prcek a Rybíz dobrovolně oděšli spát do Milanovy Gemmy a ochudili se tak o famózní hru ing. Vojty. která se nazývala Stupido.

Ráno jsme jen neradi lezli do zmrzlých svršků ještě méně nadšení opouštěli loučku a tedy i nedalekou vesničku Svojanov. Vyškřábali jsme se na hlavní silnici, po které jsme putovali deset kilometrů až do Třebové. Cestu nám krátíla Aladinova hra s poznávacími čísly aut, kterou vyhrál právě Aladin. Akce Zimní táboření byla ukončena přesně po dvacetipěti hodinách na Baráku.

Bylo to úplně skvělý, Madla by řekla, že boží, Vojta famózní, jedna kamarádka by řekla super. Konec konců, jak jinak taková akce taky může dopadnout, že? Až se něco podobného bude konat příště, vřele vám doporučuji zúčastnit se, protože budete mít skvělý pocit, že jste se úspěšně porvali sami se sebou, a ten pocit vážně stojí za to!

Darzinka

Účast: Matla, Hanka, Milhaus, Rybíz, Čošek, Prcek, Vojta, Aladin a Lenička.

V edici PRAMENY dosud vyšlo v sedmi sériích 23 titulů (zatím posledních 5 v únoru 1997):

- Rádce skautské družiny
- Skautské hry v přírodě
- Poselství skautské výchovy
- Skautské hry v klubovně
- Skautský oddíl I
- Skautský oddíl II - Program 1
- Skautské toulky přírodou
- Skautský oddíl II - Program 2
- Skautský tábor
- Vlče - skaut - rover
- Sachemův odkaz
- Zpěvník
- Skautská praxe I
- Skautská praxe II
- Skautské hry ve městě
- Zálesácká praxe
- Skauting (základní příručka)
- Stežka zdatnosti
- Skautský oddíl III
- Program skautských táborů
- S vřaty krok za krokem
- Etapové hry
- Skautská družina